د مالِک عیسیٰ مسیح په حقله

د حضرت مرقوس زیرے

د حضرت یحییٰ بپتسمه ورکوونکی بیان

١ (١) دا د خُدائ پاک د زوئ د عیسیٰ مسیح د زیری
شروع ده، (٢) لکه څنګه چې یشعیاه نبی لیکلی دی چې،
”ګوره، زهٔ خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېږم چې ستا مخې ته
لاره تیاره کړی. (٣) په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز
دے چې د مالِک خُدائ لاره جوړه کړئ او د هغهٔ لارې نېغې
کړئ.“ (٤) او دغه شان په بیابان کښې بپتسمه ورکوونکے
یحییٰ راغلے او دا بیان یې کولو چې، ”توبه ګار شئ او
بپتسمه واخلئ او ستاسو ګناهونه به معاف شی.“ (٥) او د
یهودیه د ټول مُلک او د یروشلم اوسېدونکی هغهٔ له بهر
راووتل، هغهٔ هغوئ له د خپلو ګناهونو په اقرار کولو سره د
اُردن د سیند په اوبو بپتسمه ورکړه. (٦) د یحییٰ جامې د
اوښ د وړی وې او د څرمنې پټئ یې د ملا نه تړلې وه او
مُلخان او ځنګلی شات یې خوراک وو. (٧) هغهٔ به دا اِعلان
کولو چې، ”زما نه پس به هغه څوک راځی چې زما نه ډېر
زورَور دے. زهٔ د دې جوګه هم نهٔ یم چې ټیټ شم او د هغهٔ د
پېزار تسمې پرانیزم. (٨) ما خو په اوبو ستاسو بپتسمه وکړه
خو هغه به تاسو له په روحُ القُدس بپتسمه درکوی.“

د حضرت عيسىٰ بپتسمه او آزميښت

۹ هم په هغه ورځو کښې داسې وشول چې د ګليل د
ناصرت نه عيسىٰ راغلو او د اُردن د سيند په اوبو کښې يې د
يحيىٰ نه بپتسمه واخسته. ۱۰ څۀ وخت چې هغه د اوبو نه
بهر راووتو نو هغۀ آسمانونه پرانستى وليدل او روحُ القُدس د
کونترې په شکل کښې په هغۀ رانازل شو. ۱۱ او د آسمان نه
يو آواز راغلو چې، ”تۀ زما محبوب زوئ يې، ستا نه زۀ
راضى يم.“ ۱۲ سمدستى روحُ القُدس هغه بيابان ته په تلو
مجبور کړو. ۱۳ او هلته کښې هغه تر څلوېښتو ورځو پورې
د اِبليس په لمسون کښې وآزمائيلے شو. هغه د ځنګلى
ځناورو سره وو او فرښتې د هغۀ په خِدمت کښې حاضرې
شوې.

د حضرت عيسىٰ د څلورو ماهيګرو رابلل

۱۴ نو هرکله چې يحيىٰ ګرفتار شو نو عيسىٰ ګليل ته راغلو
او د خُدائ پاک د زيرى بيان يې کولو چې، ۱۵ ”وخت پوره
شو، د خُدائ پاک بادشاهى ستاسو مينځ ته راغلې ده. توبه
ګار شئ او په زېرى ايمان راوړئ.“ ۱۶ کله چې عيسىٰ د
ګليل درياب په غاړه ګرځېدو نو هغۀ دوه ورونه وليدل چې
شمعون او د هغۀ ورور اندرياس وو. هغوئ په درياب کښې
جال اچولو ځکه چې هغوئ ماهيګر وُو. ۱۷ عيسىٰ هغوئ ته
وفرمائيل چې، ”ما پسې راځئ او زۀ به تاسو نه آدمګير جوړ
کړم.“ ۱۸ او هغوئ سمدستى خپل جالونه پرېښودل او په
هغۀ پسې روان شول. ۱۹ کله چې عيسىٰ د دې ځائ نه لږ
وړاندې لاړو نو هغۀ يعقوب د زبدى زوئ، او د هغۀ ورور

یوحنا ولیدل، چې په خپله کشتۍ کښې ناست وُو او جالونه
یې مرمت کول. ۲۰ نو سمدستی هغهٔ هغوئ راوبلل، او
هغوئ خپل پلار زبدی د مزدورانو سره په کشتۍ کښې
پرېښودو او په هغهٔ پسې روان شول.

پیریانو نیولے سړے

۲۱ بیا دوئ د کفرنحُوم ښاریې ته لاړل نو کله چې د سبت
ورځ راغله، عیسیٰ عبادتخانې ته ننوتو او هلته یې تعلیم شروع
کړو. ۲۲ نو خلق د هغهٔ په تعلیم حق حیران شول. ځکه چې
هغهٔ د هغوئ د شرعي عالمانو په شان نه، خو په پوره اختیار
سره یې تعلیم ورکولو. ۲۳ نو بیا په دغه وخت کښې په
عبادتخانه کښې یو سړے وو چې پېرى نیولے وو. ناګهانه
هغهٔ چغې کړې، ۲۴ ”تهٔ زمونږ نه څهٔ غواړې اے عیسیٰ
ناصرى؟ تهٔ راغلې چې مونږ هلاک کړې څهٔ؟ زهٔ دې پېژنم
چې تهٔ څوک یې، تهٔ د خُدائ پاک قُدوس یې.“ ۲۵ عیسیٰ
هغه ورټلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”چپ شه او د دهٔ نه
راوځه.“ ۲۶ او پیرى هغه سړے ډېر ولړزولو او په چغه ترې
راووتلو. ۲۷ هغوئ ټول حق حیران شول او د یو بل نه یې
تپوس وکړو چې، ”دا لا څهٔ دى؟ دا خو د اختیار سره یو
نوے تعلیم دے. تر دې چې پیریانو ته حُکم کوى، او هغوئ
یې هم منى.“ ۲۸ نو ډېر زر په ټول ګلیل کښې هغه مشهور
شو.

د ډېرو خلقو جوړول

۲۹ د عبادتخانې نه په راوتو هغوئ نیغ د شمعون او اندریاس

کره لاړل او یعقوب او یوحنا هم ورسره ملګری وُو. ۳۰ د
شمعون خواښې تبې نیولې وه، او په کټ کښې پرته وه.
هغوئ بیا د هغې د بیمارۍ حال ورته ووئیلو. ۳۱ عیسیٰ
ورغلو او د هغې لاس يې ونیولو او په پښو يې ودروله او تبه
يې لاړه او هغه د هغوئ په خِدمت کولو شروع شوه. ۳۲ هغه
ماښام د نمر د پرېوتو نه پس هغوئ عیسیٰ له ټول بیماران او
پیریانو نیولی خلق راوستل. ۳۳ او ټوله ښاریه د هغهٔ د کور
مخې ته راټوله شوله. ۳۴ عیسیٰ ډېر بیماران روغ کړل چې
په مختلفو بیماریانو آخته وُو او ډېر پیریان يې وشړل. هغهٔ
پیریان د خبرو نه منع کړل ځکه چې هغوئ ته پته وه چې دا
څوک دے.

په ګلیل کښې ګرځېدل او بیان کول

۳۵ سحر وختی د نمر ختو نه وړاندې عیسیٰ پاڅېدو او بهر
لاړو. هغه ځان له یو خوشې بیابان ته لاړو او هلته يې دُعا
کوله. ۳۶ خو شمعون او د هغهٔ ملګرو يې تلاش کولو چې
وې مومی، ۳۷ او کله چې يې وموندلو نو ورته يې ووئیل
چې، ”ټول خلق ستا په تلاش کښې دی.“ ۳۸ هغهٔ جواب
ورکړو چې، ”راځئ چې نزدې ښارونو ته لاړ شُو چې زهٔ هلته
هم خپل بیان وکړم ځکه چې زهٔ په هم دې غرض راوتلے
یم.“ ۳۹ نو هغه په ټول ګلیل کښې ګرځېدو، د هغوئ په
عبادتخانو کښې يې بیان کولو او پیریان يې شړل.

د یو جذامی پاکول

۴۰ عیسیٰ له یو جذامی راغلو، مِنت زاری يې ورته وکړل او

ورته په سجده پرېوتو، عيسىٰ ته يې ووئيل چې، ”کۀ تۀ
وغواړې نو ما روغولے شې.“ ٤١ د عيسىٰ زړۀ په هغۀ
وسوزېدلو، خپل لاس يې وراوږد کړو، او د هغۀ سره يې
ولګولو او ورته يې فرمائيل چې، ”آو، زۀ غواړم. پاک شه.“
٤٢ نو سمدستى د هغۀ نه جذام ختم شو او هغه پاک شو.
٤٣ بيا عيسىٰ هغه د دې سخت حکم سره رُخصت کړو،
٤٤ ”ګوره چې هيچا ته د دې په حقله څۀ ونۀ وائې. لاړ شه،
خپل ځان اِمام ته وښايه او کومه شکرانه چې موسىٰ مقرره
کړې ده هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو ګواهى شى.“ ٤٥
خو هغه سړے بهر لاړو او د دې قيصې نه يې ټول خلق خبر
کړل. دا خبره يې تر لرې لرې خوره کړله تر دې چې عيسىٰ
به يو ښار ته هم په ښکاره نۀ شو تلے او بهر به په خوشو
ځايونو کښې پاتې کېدو. خو بيا به هم خلق د هر لورى نه هغۀ
له راتلل.

د يو شل سړى روغول

٢ ١ کله چې عيسىٰ يو څو ورځې وروستو کفرنحُوم ته
واپس شو نو خلقو ته دا پته ولګېده چې هغه په کور کښې
دے. ٢ او دومره ډېر خلق ورته راټول شول چې د دروازې
نه بهر هم نۀ ځائېدل. او څۀ وخت چې هغۀ هغوئ ته کلام
بيانولو، ٣ نو څلورو کسانو يو شل سړے راوچت کړے
وو او هغۀ له يې په پوزى کښې راوړو. ٤ خو د ګڼې له کبله
يې هغۀ ته نزدې نۀ کړے شو، نو هغوئ د کوټې چت په هغه
ځائ کښې سورے کړو چرته چې عيسىٰ وو او په هغه سورې
کښې يې هغه شل سړے په بستره کښې د هغۀ مخې ته
ورښکته کړو. ٥ کله چې عيسىٰ د هغوئ دا ايمان وليدو نو

هغه شل سړی ته يې وفرمائيل، "زما زويه، ستا ګناهونه معاف شول." ۶ خو هلته په دغه موقع يو څو د شرعې عالمان ناست وُو، هغوئ د ځان سره ووئيل چې، ۷ "دا سړے داسې خبرې ولې کوی؟ دا خو کُفر دے. د خُدائ پاک نه علاوه هم لا څوک د چا ګناهونه بخښلے شی څۀ؟" ۸ سمدستی عيسیٰ پوهه شو چې دوئ په زړۀ کښې څۀ سوچ کوی نو هغوئ ته يې وفرمائيل چې، "تاسو په خپلو زړونو کښې داسې سوالونه ولې راولئ؟ ۹ آيا دا آسانه خبره ده چې زۀ دې شل کس ته ووايم چې ګناهونه دې معاف شُو، او کۀ دا ووايم چې پاڅه خپله بستره دې واخله او وګرځه؟ ۱۰ خو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شئ چې اِبن آدم سره په دُنيا کښې د ګناهونو د بخښلو اختيار هم شته،" نو هغه شل سړی ته يې وفرمائيل چې، ۱۱ "زۀ تا ته وايم چې، پاڅه، خپله بستره دې واخله او کور ته ځه." ۱۲ او هغه پاڅېدو، سمدستی يې خپله بستره واخسته او د ټولو په مخکښې روان شو. دغه شان هغوئ ټول حېران پاتې شول او د خُدائ پاک ثناء يې ووئيله. هغوئ ووئيل چې، "داسې کار خو مونږ چرې هم نۀ وو ليدلے."

د محصولچی دعوت

۱۳ عيسیٰ يو ځل بيا د درياب غاړې ته لاړو، ګڼ خلق ورله راغلل او هغۀ هلته ورته تعليم ورکړو. ۱۴ څنګه چې هغه له دې ځايه لاړو هغۀ د حلفیٰ زوئ ليوی د محصُول په کُرسیٔ ناست وليدو او هغۀ ته يې وفرمائيل چې، "ما پسې راځه." ليوی پاڅېدو او په هغۀ پسې روان شو. ۱۵ نو څۀ وخت وروستو چې عيسیٰ د ليوی په کور کښې روټیٔ ته کښېناستو،

ډېر محصولچيان، ګناهګاران او د هغهٔ مريدان ورسره يو
ځائ روټئ ته ناست وُو، ځکه چې ډېرو خلقو هغه منلو. ۱۶
ځينو فريسيانو، څوک چې د شرعې عالمان وُو چې دا وليدل
چې هغه د محصولچيانو او ګناهګارانو په ډله کښې روټئ
ته ناست دے، نو د هغهٔ مريدانو ته يې ووئيل چې، ”هغه ولې
د محصولچيانو او ګناهګارو سره يو ځائ روټئ خوری؟“
۱۷ چې عيسىٰ دا خبره واورېدله نو دوئ ته يې وفرمائيل
چې، ”روغو خلقو ته د طبيب حاجت نهٔ وی خو بيمارانو ته
يې وی. زهٔ د دې دپاره نهٔ يم راغلے چې صادقانو له دعوت
ورکړم بلکې ګناهګارانو له.“

د روژې په باب کښې تپوس کول

۱۸ يو ځلې چې د يحيىٰ د مريدانو او د فريسيانو روژه وه نو
ځينې خلق ورله راغلل او وې وئيل چې، ”څهٔ وجه ده چې د
يحيىٰ مريدان او د فريسيانو مريدان خو روژه نيسی، ولې ستا
مريدان يې نهٔ نيسی؟“ ۱۹ عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”کله
چې د وادهٔ زلمے د جنجيانو سره وی نو هغوئ روژه نيولے
شی څهٔ؟ ترڅو پورې چې د وادهٔ زلمے د دوئ سره وی نو
دوئ به روژه نهٔ نيسی. ۲۰ يو وخت به راشی چې د وادهٔ
زلمے به د دوئ نه جدا کړے شی او په هغه ورځ به دوئ
روژه نيسی. ۲۱ هيڅوک هم نوے پيوند په زړه چُوغه باندې
نهٔ لګوی، او کهٔ څوک داسې کوی نو دا پيوند به چُوغه نوره
هم وشلوی او نور لوئ سورے به په کښې جوړ شی. ۲۲
هيڅوک هم نوی مے په زړو مشکونو کښې نهٔ اچوی، ګنې نو
مے به مشکونه وشلوی، مے او مشکونه دواړه به ضائع شی.
خو هر څوک نوی مے په نوؤ مشکونو کښې اچوی.“

د سبت په ورځ وَږى شوکول

٢٣ د يو سبت په ورځ عيسىٰ د فصل په پټو تېرېدو نو په تلو
تلو کښې د هغهٔ مريدانو وَږى راوشوکول. ٢٤ فريسيانو هغهٔ
ته ووئيل چې، ”وګوره، کوم کار چې د سبت په ورځ ناروا
وى، دوئ ولې هغه کوى؟“ ٢٥ هغهٔ ورته جواب ورکړو چې،
”تاسو چرې دا نهٔ دى لوستلى کله چې داؤد او د هغهٔ دوستان
اوږى شوى وُو او د خوراک دپاره هيڅ ورسره نهٔ وُو نو څهٔ
يې وکړل؟ ٢٦ هغه د خُدائ پاک کور ته ننوتو کله چې ابياتار
مشر اِمام وو او پېش کړے شوې روټئ يې وخوړه اګر چې
هغه په دهٔ او د دهٔ په ملګرو ناروا وه او صرف اِمامانو ته روا
وه. او هغهٔ څهٔ خپلو دوستانو ته هم ورکړه.“ ٢٧ عيسىٰ ورته
دا هم وفرمائيل چې، ”سبت د بنى آدم دپاره جوړ شوے دے،
نه چې بنى آدم د سبت دپاره. ٢٨ ځکه اِبن آدم د سبت د
ورځې هم مالِک دے.“

د اوچ لاسى سړى روغول

٣ ١ عيسىٰ دوباره عبادتخانې ته ننوتو نو هلته يو داسې
سړے وو چې لاس يې اوچ شوے وو. ٢ او هغوئ دې ته
کتل چې عيسىٰ به د سبت په ورځ هغه روغ کړى او کهٔ نه،
ځکه چې هغوئ به د هغهٔ خلاف اِلزام لګولو ته تيار ناست
وُو. ٣ هغهٔ اوچ لاسى سړى ته وفرمائيل چې، ”راشه، په
مينځ کښې ودرېږه.“ ٤ بيا يې هغوئ ته وفرمائيل چې،
”ولې د سبت په ورځ نېکى کول روا دى کهٔ بد کول، د چا بچ
کول روا دى کهٔ وژل؟“ خو هغوئ چپ پاتې شول. ٥ د

دوئ د سختو زړونو په وجه هغۀ په غصه او افسوس ټولو ته
وکتل او هغه سړی ته يې وفرمائيل چې، ”خپل لاس اوږد
کړه.“ هغۀ لاس اوږد کړو او لاس يې روغ رمټ شو. 6 خو
فريسيان د عبادتخانې نه بهر ووتل، نو سمدستی يې د
هيروديانس قبيلې سره د عيسىٰ د وژلو په منصوبه شروع
وکړه.

د دریاب په غاړه ګڼ خلق

7 عيسىٰ د خپلو مريدانو سره د دریاب غاړې ته لاړو نو
لويه ګڼه د ټول ګليل او يهوديه نه وريسې روانه وه 8 چې د
يروشلم، اِدوميه او د اُردن پورې غاړې، د صور او صيدا د
خوا او شا نه د هغۀ ليدو له راغلل ځکه چې هغوئ دا اورېدلی
وُو چې هغه عجيبه کارونه کوی. 9 نو هغۀ خپلو مريدانو ته
وفرمائيل چې، ”ما دپاره يوه کشتئ تياره ساتئ چې ګڼه مې
چخنې نۀ کړی.“ 10 ځکه چې هغۀ دومره ډېر بيماران روغ
کړی وُو چې ټولو بيمارانو دا زور کولو چې دۀ له لاس
وروړی. 11 او هرکله به چې پيريانو دے وليدلو نو د هغۀ په
وړاندې به راغورزېدل او چغې به يې کړې چې، ”تۀ د خُدائ
پاک زوئ يې.“ 12 خو هغۀ به ورته په سخته وفرمائيل چې،
”ما به نۀ ښکاره کوئ.“

د حضرت عيسىٰ دولس مريدان

13 بيا عيسىٰ يو غر ته لاړو او هغۀ بيا هغه کسان راوغوښتل
کوم چې هغۀ خوښ کړی وُو او هغوئ ورله راغلل. 14 هغۀ
دولس کسان رسولان مقرر کړل، ځوک چې به د هغۀ سره

وی او د پیغام ورکولو دپاره به بهر لیږلے شی، ۱۵ او د
پیریانو شړلو اختیار به هم ورسره وی. ۱۶ نو هغهٔ دولس
کسان مقرر کړل چې د هغوئ نومونه دا دی، شمعون چې
پطروس نوم یې پرې کېښودو، ۱۷ بیا د زبدی په زامنو
یعقوب او د هغهٔ په ورور یوحنا یې بونرګس یعنې د تندر زامن
نوم کېښودو، ۱۸ او اندریاس، فیلیپوس او برتلمایؔ، متی،
توما او د حلفئ زوئ یعقوب، تدی او شمعون ننګیالے، ۱۹
او په دوئ کښې یهوداه اِسکریوتی چا چې په دهٔ جاسوسی
وکړه هم وو.

حضرت عیسیٰ او بعلزبول

۲۰ نو عیسیٰ یو کور ته ننوتو او بیا دومره خلق پرې راټول
شول چې دوئ روټئ هم نهٔ شوه خوړلے. ۲۱ هر کله چې د
هغهٔ خاندان دا واورېدل نو هغوئ لاړل چې د هغهٔ مخه ونیسی
ځکه چې خلقو وئیل چې، ”هغه په خود کښې نهٔ دے.“ ۲۲
هغه د شرعې عالمان څوک چې د یروشلم نه راغلی وُو،
هغوئ هم وئیل چې، ”دے بعلزبول نیولے دے،“ او ”دے د
پیریانو د سردار په مدد پیریان شړی.“ ۲۳ نو عیسیٰ بیا
هغوئ راوغوښتل او په مِثالونو کښې یې ورته وفرمائیل چې،
”شیطان څنګه شیطان شړلے شی؟ ۲۴ کهٔ یوه بادشاهی په
خپلو کښې وویشلے شی نو هغه بادشاهی پاتې کېدے نهٔ شی.
۲۵ کهٔ په یو کور کښې بې‌اتفاقی راشی نو هغه کور هم
هیڅکله پاتې کېدے نهٔ شی. ۲۶ او کهٔ چرې اِبلیس د خپل
ځان خلاف شی نو هغه به هم بې‌اتفاقه شی نو هغه بیا پاتې
کېدے نهٔ شی او د هغهٔ اَنجام راورسېدو. ۲۷ خو بیا څنګه یو
سړے د یو زورَور سړی په کور ورتلے شی او د هغهٔ مال

حال لوټ کولے شی؟ ترڅو چې اول هغهٔ دا زورَور سړے
تړلے نهٔ وی د هغهٔ کور نهٔ شی لوټ کولے. ۲۸ زهٔ تاسو ته
رښتیا وایم چې یوه ګناه او یو کُفر هم داسې نشته چې هغه
بخښلے نهٔ شی، ۲۹ خو هر څوک چې په روحُ القُدس باندې
کُفر وائی هغه به هیڅکله هم معافی ونهٔ مومی او هغه به د تل
عُمری ګناه مجرم وی.“ ۳۰ عیسیٰ دا ځکه وفرمائیل چې
هغوئ وئیل چې، ”دے پیریانو نیولے دے.“

د حضرت عیسیٰ رښتینے رشته‌دار

۳۱ بیا د عیسیٰ مور او وروڼه راغلل او بهر ولاړ ؤو او د هغهٔ
د رابللو دپاره یې څوک ورولیږل. ۳۲ ګڼ خلق ترې چاپېره
ناست ؤو او هغوئ ورته ووئیل چې، ”ستا مور او وروڼه بهر
ولاړ دی، هغوئ تا سره مِلاوېدل غواړی.“ ۳۳ هغهٔ جواب
ورکړو، ”زما مور او زما وروڼه څوک دی؟“ ۳۴ او هغه
ګیرچاپېره ناستو خلقو ته یې وکتل او وې فرمائیل چې، ”زما
مور او وروڼه دا دی. ۳۵ څوک چې د خُدائ پاک رضا
کوی، هغه زما ورور خور او مور ده.“

د زمیندار مِثال

۴ ۱ عیسیٰ یو ځل بیا د دریاب په غاړه تعلیم شروع کړو
او دومره ډېر خلق ورته راټول شوی ؤو چې هغه ترې په
دریاب کښې کشتئ ته وختو او هلته کښېناستو، او نور ټول
خلق د دریاب په غاړه په اوچه ورته راټول شوی ؤو. ۲ او
هغهٔ هغوئ ته په مِثالونو کښې د ډېرو خبرو تعلیم ورکړو. او
په خپل تعلیم کښې هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل، ۳ ”واورئ، یو

زمیندار د کروندې دپاره بهر لاړو. ۴ نو چې کله هغهٔ په خپل پټی کښې تخم نوستلو نو څهٔ تخم ترې نه په لاره پرېوتو نو مارغان راغلل هغه يې وخوړو. ۵ څهٔ تخم په کاڼيزه زمکه پرېوتو چرته چې لږه شان خاوره وه او دا زر راوټوکېدلو ځکه چې هلته لاندې نوره خاوره نهٔ وه. ۶ خو چې نمر راوختلو نو هغه کچه بوټی يې وسوزول او هغه اوچ شُو ځکه چې جرړې يې نهٔ وې. ۷ څهٔ تخم په غنو کښې پرېوتو، ازغی لوئ شول او فصل يې لاندې کړو او مېوه دانه يې ونهٔ نيوله. ۸ او څهٔ تخم په زرخيزه زمکه پرېوتو چرته چې هغه راوټوکېدو او لوئ شو او يو په دېرش يو په شپېتهٔ او يو په سل غله يې وکړه.“ ۹ هغهٔ بيا وفرمائيل، ”کهٔ څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغه دې واوری.“

د مِثال مطلب

۱۰ هر کله چې عيسیٰ د ګڼې نه فارغ شو نو دولسو مريدانو او نورو د هغهٔ نه ځانله د مِثالونو په حقله تپوس وکړو. ۱۱ هغهٔ جواب ورکړو چې، ”تاسو ته د خُدائ پاک د بادشاهۍ راز درکړے شوے دے خو هغه څوک چې بهر دی، هغوئ ته هره خبره په مِثالونو کښې کيږی. ۱۲ لکه څنګه چې صحيفې وائی، زهٔ چې څهٔ کوم هغوئ به يې په سترګو وينی، خو څهٔ به هم ترې نهٔ زده کوی، هغوئ به اوری خو پوهېږی به پرې نه، ګنې نو هغوئ به خُدائ پاک ته راوګرځی او وبه بخښلے شی.“

د کرونکی مِثال تشريح کول

١٣ بیا عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، ”ولې تاسو په دې مِثال
پوهه نۀ شوئ؟ نو بیا به تاسو په نورو مِثالونو څنګه پوهه شئ؟
١٤ زمیندار کلام کَری. ١٥ د لارې په غاړه هغه خلق دی
چرته چې کلام کَرلے کیږی، او چې کلام واوری نو شیطان
سمدستی راشی او کَرلے شوے کلام د دوئ نه یوسی. ١٦
دغسې هم هغه دی چې په کاڼیزه زمکه کَرلے شوی دی،
څنګه چې دوئ کلام واوری نو په خوشحالئ سره یې
سمدستی قبول کړی. ١٧ خو چې جرړې یې نۀ وی، نو د
زغم طاقت په کښې د لږ وخت دپاره وی، نو بیا کله چې د
کلام په وجه په هغوئ تکلیف یا سختی راشی نو بیا سمدستی
هغوئ تیندک وخوری. ١٨ نور خلق هغوئ دی چې په غنو
کښې وکرلے شُو. دا هغه خلق دی چې کلام اوری، ١٩ خو
د دُنیا غم او د مال دولت لالچ او د نورو څیزونو خواهشات
په مینځ کښې راشی او د کلام مرئ خپه کړی او کلام
بې‌مېوې پاتې شی. ٢٠ او بیا هغه خلق دی چې تخم یې په
زرخیزه زمکه پرېوتو، دوئ کلام واوری او قبول یې کړی او
یو په دیرش، یو په شپیتۀ او یو په سل مېوه ونیسی.“

د ښانک د لاندې ډیوه

٢١ عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، ”ولې تاسو ډیوه د لوښی یا د
کټ لاندې د کېښودو دپاره راوړئ؟ او ولې هغه تاسو په
ډیوټ نۀ ږدئ څۀ؟ ٢٢ خو داسې پټ څیز نشته چې ښکاره
به نۀ شی او نۀ داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره نۀ شی.
٢٣ کۀ څوک د اورېدو غوږونه لری نو هغه دې واوری.“
٢٤ عیسیٰ دا هم وفرمائیل، ”ما ته توجو وکړئ چې څۀ
اورئ، نو چې څنګه تاسو د بل ناپ تول کوئ، دغه رنګ به

ستاسو ناپ تول کولے شی، بلکې لږ څهٔ زیات. ۲۵ ځکه د
هر چا سره چې څهٔ وی هغهٔ له به نور هم ورکړے شی، خو د
چا سره چې نهٔ وی هغهٔ نه به هغه څهٔ هم واخستلے شی چې
ورسره وی.“

د تخم د زرغونېدو مِثال

۲۶ عيسىٰ وفرمائيل، ”د خُدائ پاک بادشاهی داسې ده چې
کهٔ يو سړے تخم په زمکه کښې کَری. ۲۷ او کهٔ هغه د شپې
او ورځې اودهٔ او يا ويښ وی خو هغه په دې نهٔ پوهيږی چې
په زمکه کښې تخم په خپله څنګه راټوکيږی او لوئيږی. ۲۸
زمکه له ځان نه غله پخپله پيدا کوی، وړومبے تيغه، بيا وَږی
او بيا په وَږی کښې تيارې دانې. ۲۹ خو هر کله چې فصل
پوخ شی نو هغه ورپسې لور راواخلی ځکه چې د فصل د لو
کولو وخت راغلے وی.“

د شړشمو د تخم مِثال

۳۰ عيسىٰ دا هم وفرمائيل، ”مونږ د خُدائ پاک بادشاهی د
څهٔ شی سره بيانولے شُو، يا د هغې دپاره کوم مثال
استعمالولے شُو؟ ۳۱ دا د شړشمو د هغه تخم په شان ده
کله چې په زمکه وکرلے شی، دا په زمکه کښې د ټولو
تخمونو نه ورکوټے وی، ۳۲ نو چې وکرلے شی دا د باغ د
ټولې کروندې نه ډېر لوئيږی او دومره لوئ څانګې خورې
کړی چې د هوا مارغان يې په سوری کښې جالې جوړوی.“
۳۳ هغهٔ به کلام دغسې په ډېرو مِثالونو ورته اورولو څومره
چې هغوئ برداشت کولے شو. ۳۴ هغهٔ د هغوئ سره د

مِثالونو نه بغير کلام ونۀ کړو خو ځان له يې خپلو مريدانو ته
هر څۀ واضحه کړل.

د حضرت عيسىٰ په درياب کښې طوفان ودرول

۳۵ په هغه ورځ ماښام هغۀ مريدانو ته وفرمائيل، "راځئ چې
د درياب پورې غاړې ته لاړ شُو." ۳۶ هغوئ ګڼه پاتې کړه او
مريدانو هغه د ځان سره په کشتىٔ کښې بوتلو په کومه کښې
چې هغه ناست وو او د هغۀ سره نورې کِشتىٔ هم وې. ۳۷
خو په درياب کښې يو زورَور طوفان راغلو، چپو کِشتىٔ
داسې ووهله چې ډوبېدو ته نزدې شوې وه. ۳۸ عيسىٰ
وروستو په کِشتىٔ کښې اودۀ وو او بالښت يې سر لاندې
پروت وو. هغوئ هغه رابېدار کړو او ورته يې ووئيل، "مالِکه،
مونږ ډوبيږو، تا سره څۀ غم نشته؟" ۳۹ هغه بېدار شو، باد
يې ورټلو او درياب ته يې وفرمائيل چې، "په آرام شه،
ودرېږه." باد ودرېدلو نو په هغه ساعت قلاره قلارې شوه.
۴۰ هغۀ هغوئ ته وفرمائيل چې، "تاسو ولې دومره يرېږئ،
تاسو لا اوس هم ايمان نۀ لرئ؟" ۴۱ هغوئ يرې اخستى وُو
او يو بل ته يې ووئيل، چې، "دا لا څۀ قِسم سړے دے چې
هوا او چپې يې هم حکم منى."

پيريانو نيولے سړے روغول

۵ ۱ او هغوئ د درياب بلې غاړې ته د ګِراسينيانو علاقې
ته راغلل. ۲ او چې کله عيسىٰ د کشتىٔ نه راکوز شو، نو
سمدستى يو سړے چې پيريانو نيولے وو د قبرستان نه د هغۀ
سره د مِلاوېدو دپاره راووتلو. ۳ هغه په قبرستان کښې

اوسېدو او هيچا هم قابو کولے نۀ شو، تر دې چې په
زنځيرونو کښې هم ترلے کېدے نۀ شو. ۴ ځکه چې هغۀ ته
يې څو څو ځله زنځيرونه او هتکړۍ اچولې وې خو هغۀ
زنځيرونه شلولی وُو او هتکړۍ يې ماتې کړې وې او دومره
طاقتور هيڅوک نۀ وُو چې هغه يې قابو کړے وے. ۵ شپه
او ورځ به هغۀ په قبرونو او د غرونو په خوا کښې چغې وهلې
او ځان به يې په کاڼو زخمی کولو. ۶ کله چې هغۀ عيسیٰ د
لرې نه وليدلو نو هغۀ ورمنډه کړه او سجده يې ورته وکړه،
۷ او په چغو يې ووئيل، ”اے عيسیٰ، د خُدائ تعالیٰ زويه،
تۀ زما نه څۀ غواړې؟ خُدائ ته وګوره چې ما مۀ په عذابوه.“
۸ ځکه چې عيسیٰ هغۀ ته دا وفرمائيل، ”اے پيريانو، د دې
سړی نه راوځئ.“ ۹ بيا عيسیٰ د هغۀ نه تپوس وکړو چې،
”نوم دې څۀ دے؟“ هغۀ جواب ورکړو چې، ”زما نوم لښکر
دے، ځکه چې مونږ ډېر يُو.“ ۱۰ او هغۀ مِنت زاری ورته
وکړه چې دوئ د دې علاقې نه ونۀ شړی. ۱۱ نو هلته د غرۀ
په خوا کښې د خنزيرانو يوه لويه رمه څرېدله. ۱۲ او
پيريانو زاری ورته وکړه چې، ”مونږ خنزيرانو ته ولېږه او د
ورننوتو اجازت راکړه.“ ۱۳ نو هغۀ هغوئ ته اجازت ورکړو
او پيريان راووتل او په خنزيرانو کښې ورننوتل او خوا او شا
د دوه زره خنزيرانو دغه رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته
درياب ته پرېوته او په اوبو کښې ډوبه شوه. ۱۴ د خنزيرانو
ساتونکی وتښتېدل او دا خبر يې ښار او خوا او شا بانډو ته
ورسولو او خلق د دې واقعې تماشې له راووتل. ۱۵ هغوئ
عيسیٰ له راغلل او هغه سړے چې د پيريانو لښکر نيولے وو
هغه يې وليدو چې جامې يې اغوستې دی او هلته سم دم
ناست دے نو هغوئ ويرېدل. ۱۶ کومو خلقو چې دا واقعه

ليدلې وه، هغوئ نورو خلقو ته ووئيل چې دا پيريانو نيولے
سړے څنګه روغ شو او د خنزيرانو سره څۀ وشول. ١٧ بيا
هغوئ عيسىٰ ته مِنت زارى وکړه چې، "زمونږ د علاقې نه لاړ
شه." ١٨ څۀ وخت چې عيسىٰ کِشتۍ ته ورختلو نو کوم
سړے چې پيريانو نيولے وو، هغۀ هم ورسره د تلو خواست
وکړو. ١٩ خو عيسىٰ د دې اجازت ورنۀ کړو او ورته يې
وفرمائيل چې، "خپل کور ته واپس لاړ شه او خپلو خپلوانو ته
ووايه چې مالِک خُدائ ستا دپاره هر څۀ وکړل او خپل
څومره فضل يې تا ته ښکاره کړو." ٢٠ هغه لاړو او په
دِکپولس کښې يې هغه څۀ بيان کړل، چې عيسىٰ د هغۀ دپاره
کړى وُو او ټول خلق حق حېران شول.

د حضرت عيسىٰ يوه جينۍ راژوندۍ کول او يوې ښځې له شفا ورکول

٢١ کله چې عيسىٰ بيا د درياب بلې غاړې ته په کشتۍ کښې
پورې وتلو، نو يوه لويه ګڼه ترې راچاپيره شوه، او هغه لا د
درياب په غاړه وو. ٢٢ نو د عبادتخانې يو مشر چې يائير
نوم يې وو راغلو او کله چې يې هغه وليدو نو هغۀ ته په پښو
پريوتو. ٢٣ او مِنت زارى يې ورته وکړه چې، "زما وړه لور
مرګى حال ده. ما سره لاړ شه او خپل لاس پرې کېږده، نو
هغه به روغه او ژوندۍ شى." ٢٤ عيسىٰ د هغۀ سره لاړو، او
دومره لويه ګڼه وه چې هغه يې په مينځ کښې راګېر کړے وو.
٢٥ په هغوئ کښې يوه ښځه وه چې د دولسو کالو راسې يې
وينه بهېدله. ٢٦ هغې د ډېرو ډاکټرانو د علاج په وجه زيات
تکليف برداشت کړو او خپل ټول مال يې په ځان ولګولو خو
هيڅ فرق يې ونۀ شو او تکليف يې لا نور هم سېوا شو. ٢٧

هغې د عیسیٰ په حقله اورېدلی وُو، نو هغه د شا د طرفه په
ګڼه کښې راغله او د هغهٔ چُوغې له يې لاس ورووړو، (۲۸) ځکه
چې هغې په زړهٔ کښې دا وئيل، "کهٔ زهٔ يې صرف چُوغې له
لاس هم ورووړم نو جوړه به شم." (۲۹) خو په هم هغه ساعت
د ښځې وينه بنده شوه او په ځان پوهه شوه چې د عذاب نه
خلاصه شوه. (۳۰) په هغه ساعت عيسیٰ په ځان پوهه شو
چې د هغهٔ نه يو طاقت رابهر شو. عيسیٰ په ګڼه کښې مخ
راواړولو او تپوس يې وکړو چې، "زما چُوغې له چا لاس
ورووړو؟" (۳۱) د هغهٔ مريدانو هغهٔ ته ووئيل، "تهٔ دا ګڼه په
خپله وينې چې ستا طرف ته زور کوی، او بيا هم دا تپوس
کوې چې دا چا ما له لاس راوړو؟" (۳۲) خو هغهٔ ګېرچاپېره
وکتل چې دا څوک وو. (۳۳) خو ښځه چې په ځان پوهه شوه
چې په هغې څهٔ شوی دی، نو د يرې نه په رپېدو شوه، د هغهٔ
په وړاندې په ګوډو شوه، او ټول حقيقت يې ورته ووئيلو. (۳۴)
هغهٔ هغې ته وفرمائيل چې، "زما لورې، ستا ايمان تهٔ روغه
کړې. په خير لاړه شه او د دې تکليف نه روغه شه." (۳۵) هغهٔ
لا دا خبرې کولې چې د عبادتخانې د مشر د کوره څهٔ خلق
راغلل چې خبر ورکړی چې، "ستا لور مړه شوه، اُستاذ له
تکليف څهٔ له ورکوې؟" (۳۶) خو عيسیٰ چې دا خبره واورېده
نو د عبادتخانې مشر ته يې وفرمائيل چې، "يرېږه مه، صرف
ايمان وساته." (۳۷) هغهٔ بغېر د پطروس، يعقوب او د يعقوب
د ورور يوحنا نه بل څوک ځان سره بونهٔ تلل. (۳۸) کله چې
هغوئ د عبادتخانې د مشر کور ته ورغلل، هلته هغهٔ لويه ګڼه
د خلقو ژړا او انګولا وليدله چې په چغو يې ژړل. (۳۹) کله
چې عيسیٰ ننوتلو هغوئ ته يې وفرمائيل، "ولې تاسو ژړا انګولا
او وير کوئ؟ جينۍ مړه نهٔ ده، هغه خو اوده ده." (۴۰) خو

هغوئ ورپورې وخندل. بیا هغهٔ ټول خلق بهر کړل او هغهٔ د
جینۍ مور، پلار او خپل ملګری د ځان سره کړل او هلته
ورغلل چرته چې جینۍ پرته وه. ۴۱ بیا یې هغه د لاسه ونیوله
او هغې ته یې وفرمائیل، ”تلیتا قومی،“ چې مطلب یې دا دے،
”پاځه زما بچۍ.“ ۴۲ جینۍ سمدستی پاځېدله او روانه شوه.
هغه د دولسو کالو وه. په دې هغوئ ټول اریان دریان شول.
۴۳ هغهٔ هغوئ ته په سخته وفرمائیل چې، ”ګورئ په دې
څوک خبر نهٔ شی،“ او هغوئ ته یې وفرمائیل چې، ”هغې له
څهٔ ورکړئ چې وې خوری.“

د حضرت عیسیٰ په ناصرت کښې نهٔ قبلېدل

۶ ۱ عیسیٰ د هغه ځائ نه روان شو او د خپلو مریدانو
سره خپل ښار ته راغلو. ۲ هرکله چې د سبت ورځ راغله
نو هغهٔ په عبادتخانه کښې تعلیم ورکړو او ډېرو خلقو چې د
هغهٔ تعلیم واورېدلو نو حېران شول او وې وئیل چې، ”هغهٔ دا
خبرې د کومه زده کړې؟ او دا پوهه دهٔ له څنګه ورکړے
شوه؟ او دے دا معجزې څنګه کوی؟ ۳ دا هغه ترکاڼ نهٔ
دے، د مریمې زوئ، د یعقوب، د یوسف، د یهوداه او د
شمعون ورور نهٔ دے څهٔ؟ او ولې د دهٔ خویندې دلته مونږ
سره نهٔ دی؟“ دغه شان هغوئ دے قبول نهٔ کړو. ۴ عیسیٰ
هغوئ ته وفرمائیل چې، ”د نبی په هر ځائ کښې عزت وی
بغیر د خپل ښار او د خپلو خپلوانو او د خپل خاندان نه.“
۵ هغهٔ هلته معجزې ښکاره نهٔ کړې بغیر د دې نه چې خپل
لاسونه یې په یو څو بیمارانو راښکل او هغوئ یې روغ کړل.
۶ او هغه د هغوئ په بې‌ایمانۍ حېران شو. نو بیا هغه په
ګېرچاپېره کلو کښې ګرځېدو او تعلیم یې ورکولو.

د دولسو مریدانو لیږل

۷ هغهٔ دولس مریدان راوغوښتل او دوه دوه تنه یې لیږل
شروع کړل او هغوئ له یې د پیریانو د شړلو اختیار ورکړو.
۸ هغهٔ ورته حکم وکړو چې، ”د سفر دپاره د یوې امسا نه
بغیر بل هیڅ مهٔ اخلئ، نهٔ روټۍ، نهٔ تیلۍ او نهٔ په بټوه کښې
پېسې. ۹ پیزار په پښو کړئ خو دویم قمیص مهٔ اخلئ.“
۱۰ او ورته یې وفرمائیل چې، ”کهٔ چرته تاسو کوم کور ته
ننوځئ نو هلته پاتې شئ تر هغې چې د هغه ځایه بل ځائ ته
رُخصت شئ. ۱۱ او چې په کوم ځائ کښې خلق تاسو
قبول نهٔ کړی او غوږ درته ونهٔ نیسی نو چې کله تاسو هغه
ځائ پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوړې وڅنډئ چې د هغوئ
خلاف ګواهی شی.“ ۱۲ نو هغوئ بهر لاړل او دا بیان یې
کولو چې توبه ګار شئ. ۱۳ هغوئ ډېر پیریان وشړل او ډېر
بیماران یې په تېلو مسح کړل او ډېرو خلقو له یې شفا ورکړه.

د حضرت یحییٰ بپتسمه ورکونکی مرګ

۱۴ نو هیرودیس بادشاه د دې نه خبر شو ځکه چې د عیسیٰ
نامه مشهوره شوه. ځینې خلقو دا وئیل چې، ”بپتسمه
ورکوونکے یحییٰ بیا د مړو نه راژوندے شوے دے، ځکه
خو ورسره د معجزو طاقت هم دے.“ ۱۵ خو نورو وئیل
چې، ”دا الیاس دے.“ او ځینو وئیل چې، ”دا د پخوانو نبیانو
په شان لوئ نبی دے.“ ۱۶ خو چې هیرودیس د عیسیٰ په
حقله واورېدل نو وې وئیل چې، ”هغه یحییٰ چې ما یې سر
پرې کړے وو بیا راژوندے شوے دے.“ ۱۷ ځکه هیرودیس
د خپل ورور فیلیپوس د ښځې هیرودیاس په وجه یحییٰ

گرفتار کړے وو، په زنځير يې تړلے وو او په قېدخانه کښې
يې اچولے وو. ځکه چې هيروديس بادشاه اوس پخپله د
هيروودياس سره وادۀ کړے وو. ١٨ او يحيىٰ هغۀ ته فرمائيلى
وُو چې، ”د خپل ورور د ښځې سره نِکاح کول په تا حرام
دى.“ ١٩ نو په دې وجه د هغۀ ښځې هيروودياس ورسره کينه
لرله او غوښتل يې چې هغه قتل کړى خو کولے يې نۀ شو،
٢٠ ځکه چې هيروديس د يحيىٰ نه په دې يرېدو چې هغۀ ته
معلومه وه چې دے پاک او نېک سړے دے، ځکه يې د هغۀ
ساتنه وکړه. هيروديس دا غوښتل چې د هغۀ خبرې واورى
اګر چې د هغۀ خبرو هغه ډېر وارخطا کړے وو. ٢١ خو
آخر هيروودياس ته دا موقع مِلاو شوه کله چې هيروديس په
خپله سالګره کښې خپلو اميرانو، فوجى آفسرانو او د ګليل
لويو خلقو ته مېلمستيا کړې وه. ٢٢ د هغې لور دننه راغله
او ګډه شوه او هيروديس او د هغۀ مېلمانۀ دومره خوشحاله
شول چې بادشاه جينۍ ته ووئيل، ”څۀ چې غواړې وې
غواړه، نو زۀ به يې درکړم.“ ٢٣ او هغۀ هغې ته قسم وخوړو،
”هر څۀ چې تۀ غواړې، زۀ به يې درکړم تر خپلې نيمې
بادشاهۍ پورې.“ ٢٤ هغه بهر ووتله او خپلې مور ته يې
ووئيل چې، ”زۀ ترې څۀ وغواړم؟“ هغې جواب ورکړو، ”د
بپتسمه ورکوونکى يحيىٰ سر.“ ٢٥ جينۍ سمدستى بادشاه له
ورغله او خواست يې وکړو، ”زۀ غواړم چې تۀ ما ته اوس
دلته د بپتسمه ورکوونکى يحيىٰ سر په تالى کښې راوړې.“ ٢٦
بادشاه ډېر زيات غمژن شو خو د خپلو قسمونو او د مېلمنو
په وجه يې دا نۀ غوښتل چې د هغې د خواست نه اِنکار
وکړى. ٢٧ نو بادشاه سمدستى سپاهى له حُکم ورکړو چې،
”لاړ شه، د يحيىٰ سر راوړه.“ سپاهى لاړو په قېدخانه کښې يې

د هغهٔ سر پرې کړو ۲۸ او په یو تالی کښې یې راوړو او جینۍ ته یې پیش کړو، او بیا هغې خپلې مور له ورکړو. ۲۹ کله چې د یحییٰ مریدان د دې نه خبر شول نو راغلل د هغهٔ لاش یې واخستو او په قبر کښې یې کېښودو.

پینځهٔ زره سړو او ورسره ښځو او ماشومانو له روټۍ ورکول

۳۰ رسولان بیا عیسیٰ ته راټول شول او هر څهٔ چې یې کړی او ښودلی وُو هغه یې ترې خبر کړو. ۳۱ هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل چې، ”تاسو ما پسې راځئ چې چرته خوشی بیابان ته لاړ شُو چې تاسو لږ آرام وکړئ.“ ځکه چې دومره زيات خلق تلل راتلل چې هغوئ روټۍ خوړلو ته هم نهٔ وزګاریدل. ۳۲ بیا هغوئ په کشتۍ کښې کښېناستل او یو خوشی بیابان ته لاړل. ۳۳ خو ډېرو خلقو هغوئ په تلو کښې ولیدل او وې پېژندل او بیا هغوئ د ټولو ښاریو نه هغه ځائ ته پیاده لاړل او د هغوئ نه وړاندې ورسیدل. ۳۴ هغه چې غاړې ته راورسېدو نو یوه لویه ګڼه یې ولیده او زړهٔ یې پرې وسوزېدلو ځکه چې هغوئ د داسې ګډو په شان وُو چې شپون ورسره نهٔ وی او هغهٔ هغوئ ته د ډېرو خبرو په حقله تعلیم ورکړو. ۳۵ هر کله چې ورځ په تېرېدو شوه د هغهٔ مریدان هغهٔ له ورغلل او وې وئیل چې، ”دا خوشے بیابان دے او ناوخته دے. ۳۶ دا خلق خوا او شا کلو او بانډو ته رُخصت کړه چې لاړ شی خپل ځان له د خوراک څهٔ څیزونه واخلی.“ ۳۷ خو هغهٔ ورته وفرمائیل چې، ”تاسو د ځانه دوئ له د خوراک څهٔ ورکړئ چې وې خوری.“ هغوئ جواب ورکړو، ”ولې مونږ لاړ شُو او د دوو سوو دینارو روټۍ د دوئ د خوړلو دپاره

واخلو؟“ ﴿۳۸﴾ هغهٔ ورته وفرمائیل چې، ”تاسو سره څومره روټئ دی؟ لاړ شئ او وې ګورئ.“ هغوئ لاړل، وې کتلې او هغهٔ ته یې ووئیل چې، ”پینځهٔ روټئ او دوه کبان دی.“ ﴿۳۹﴾ بیا هغهٔ هغوئ ته حکم ورکړو چې، ”په شین کبل د دې خلقو پینډه جوړه کړئ.“ ﴿۴۰﴾ نو هغوئ د پنځوسو او سلو کسانو په پینډو کښې کښیناستل. ﴿۴۱﴾ بیا هغهٔ پینځهٔ روټئ او دوه کبان واخستل، آسمان ته یې پاس وکتل، برکت یې ورکړو او روټئ یې ماتې کړې. او هغه یې مریدانو له ورکړې چې د خلقو په وړاندې کیږدی. او هغهٔ هم هغه دوه کبان په هغوئ ټولو تقسیم کړل. ﴿۴۲﴾ هغوئ ټولو ښهٔ په مړه ګیډه خوراک وکړو. ﴿۴۳﴾ او مریدانو د پاتې شوو روټو او کبانو نه دولس ډکې ټوکرئ راټولې کړې. ﴿۴۴﴾ نو دا روټئ څهٔ پینځهٔ زره سړو وخوړله.

په اوبو باندې ګرځیدل

﴿۴۵﴾ بیا سمدستی عیسیٰ خپل مریدان کشتئ ته وخیژول چې د هغوئ نه وړاندې د دریاب پورې غاړې بیتِ‌صیدا ته لاړ شی، نو چې هغه په خپله د خلقو ګڼه رُخصت کړی. ﴿۴۶﴾ چې هغوئ یې رُخصت کړل نو په خپله غرهٔ ته وختلو چې دُعا وکړی. ﴿۴۷﴾ کله چې ماښام ناوخته شو او کِشتئ په اوبو کښې وړاندې تلې وه او هغه په اوچه کښې بلکل ځان له وو. ﴿۴۸﴾ عیسیٰ ولیدل چې هغوئ د کشتئ په بوتلو کښې په تکلیف دی ځکه چې هوا د مخالف طرف نه وه. او عیسیٰ په شپه کښې د سحر کیدو نه لږ وړاندې د اوبو دپاسه د هغوئ په طرف ورروان وو. نو هغه په هغوئ اوړیدو، ﴿۴۹﴾ خو کله چې هغوئ عیسیٰ د اوبو دپاسه روان ولیدو، نو دا سوچ یې وکړو چې ګنې دا پیرے دے او چغې یې کړې، ﴿۵۰﴾ ځکه چې

هغوئ ټولو دے ولیدلو او یرې واخستل. خو هغهٔ سمدستی
وفرمائیل چې، ”مهٔ یرېږئ. دا زهٔ یم چې یره ونهٔ کړئ.“ ﴿٥١﴾
بیا هغه د هغوئ سره کِشتۍ ته وختلو او طوفان ودرېدلو. په
دې هغوئ بلکل اریان دریان شول، ﴿٥٢﴾ ځکه چې هغوئ لا د
روټۍ په هغه واقعه پوهه نهٔ ؤو، د هغوئ زړونه سخت شوی
ؤو.

د ګِنیسرت په علاقه کښې بیماران روغول

﴿٥٣﴾ کله چې هغوئ پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوئ د
ګِنیسرت علاقې ته راغلل او هلته یې کِشتۍ په ګودر وتړله.
﴿٥٤﴾ کله چې هغوئ د کشتۍ نه راکوز شول نو خلقو
سمدستی عیسیٰ وپېژندو. ﴿٥٥﴾ او خلق ګېرچاپېره علاقې ته په
منډه لاړل او د هرې خوا نه یې بیماران په پوزَکو کښې ورته
راوړل. ﴿٥٦﴾ او هر چرته چې به هغه تلو، کلو، ښارونو، یا
بانډو ته، هغوئ به په بازارونو کښې ورته بیماران کښېنول او
هغهٔ ته یې مِنت وکړو چې دوئ له دومره اجازت ورکړه چې
ستا لمنې له لاس وروړی، او هر چا چې لاس وروړو، هغه
بلکل روغ شول.

د مشرانو روایات

٧ ﴿١﴾ فریسیان او ځینې د شرعې عالمان د یروشلم نه
عیسیٰ له راغلل او هغهٔ ته راټول شول. ﴿٢﴾ نو هغوئ ولیدل
چې د هغهٔ مریدان په ناوینځلو لاسونو روټۍ خوری. ﴿٣﴾
ځکه چې فریسیان او ټول یهودیان د خپلو مشرانو د روایاتو
په مطابق هیڅکله هم په ناوینځلو لاسونو روټۍ نهٔ خوری. ﴿٤﴾

کله چې هغوئ د بازار نه راشی تر هغې خوراک نۀ کوی ترڅو چې يې غسل نۀ وی کړے، او ډېر نور داسې رِواجونه دی چې هغوئ په کښې د رواياتو پابندی کوی، لکه د پيالو، پَتيلو او د تانبې لوښو وينځل دی. ۵ ځکه فريسيانو او د شرعې عالمانو د هغۀ نه دا تپوس وکړو چې، "ستا مريدان ولې په ناوينځلو لاسونو روټئ خوری او د مشرانو د رواياتو پابندی نۀ کوی؟" ۶ هغۀ جواب ورکړو چې، "يشعياه نبی ستاسو رياکارانو په حقله په رښتيا سره دا پېشګوئې کړې وه، لکه چې ليکلے شوی دی چې، "دا خلق تش په خولۀ زما عزت کوی خو زړونه يې زما نه ډېر لرې دی. ۷ خو دوئ بې‌فائدې زما عبادت کوی ځکه چې دوئ د انسانانو حُکمونه د مذهبی تعليم په ډول ورکوی." ۸ تاسو د خُدائ پاک حُکم خو شاته غورزوئ او د بنی آدمو د رواياتو پابندی کوئ." ۹ بيا عيسىٰ هغوئ ته دا هم وفرمائيل چې، "تاسو په چالاکئ سره د خُدائ پاک حکم ماتوئ، صرف چې د خپلو رواياتو پابندی وکړئ. ۱۰ ځکه چې موسىٰ وفرمائيل، "د خپل مور او پلار عزت کوئ،" او، "هر څوک چې خپل مور يا پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړے شی." ۱۱ خو کۀ تاسو مور پلار ته ووايئ چې، زۀ تاسو له څۀ نۀ شم درکولے ځکه چې څۀ ما تاسو له درکول نو د هغې ما منښته نيولې ده چې د خُدائ پاک په نامه به يې ورکړم، ۱۲ نو هغه نور د مور او پلار د حق نه بيخی بې‌غمه شو. ۱۳ نو دغه شان تاسو د خپلو رواياتو په وجه د خُدائ پاک حُکمونه منسوخ کوئ او نور ډېر کارونه هم په دې شان کوئ."

هغه څيزونه چې بنی آدم پليتوی

۱۴ بيا هغهٔ خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائيل چې، "تاسو ټول زما خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. ۱۵ داسې هيڅ څيز نشته چې انسان يې تېر کړی او هغه پرې پليت شی خو هر هغه څيز چې د انسان نه راوځی هغه انسان پليتوی. ۱۶ کهٔ تاسو د اورېدو قابل غوږونه لرئ نو واورئ." ۱۷ هر کله چې عيسیٰ د دې خلقو نه بېل شو او کور ته لاړو نو د هغهٔ مريدانو د دې مِثال په حقله د هغهٔ نه تپوس وکړو. ۱۸ هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل، "ولې تاسو هم لا د نورو په شان ناپوهه يئ؟ ولې تاسو په دې نهٔ پوهېږئ چې څهٔ هم د انسان په بدن کښې د بهر نه دننه شی په دې هغه نهٔ پليتيږی. ۱۹ ځکه چې دا د هغهٔ په زړهٔ کښې نهٔ ننوځی بلکې د هغهٔ خېټې ته لاړ شی او بيا هغه د بدن نه بهر وځی؟" ځکه هغهٔ ټول خوراکونه پاک ګڼل. ۲۰ هغهٔ وړاندې وفرمائيل، "څهٔ چې د انسان نه راوځی هم هغه انسان پليتوی. ۲۱ ځکه چې د انسان د زړهٔ نه بد خيالونه راوځی، حرام کاری، غلاګانې، قتلونه، زناکاری، ۲۲ حرص، بدی، ټګی، بې‌شرمی، کينه، غيبت، مغرورتيا او بې‌وقوفی. ۲۳ دا ټول بد کارونه د وجود دننه نه راوځی او دا انسان پليتوی."

د صورفينکی د علاقې د ښځې عقيده

۲۴ بيا عيسیٰ د هغه ځايه رُخصت شو او د صور سرحد ته لاړو. هلته هغه يو کور ته ورغلو، هغهٔ دا نهٔ غوښتل چې څوک ترې خبر شی، خو هغهٔ خپل ځان پټ نهٔ کړے شو، ۲۵ نو بيا په هغه وخت د يوې ښځې وړه لور چې پيريانو نيولې وه

نو ښځګه چې هغه د هغۀ نه خبر شوه، نو زر دننه راغله او د دۀ په پښو پرېوته. ۲۶ هغه د يونانی نسل او د صورفينکی د علاقې وه. هغې هغۀ ته مِنت وکړو چې، ”زما د لور نه پيرے وشړه.“ ۲۷ هغۀ هغې ښځې ته وفرمائيل چې، ”اول بچی په خېټه مړول پکار دی، دا مناسب نۀ دی چې د ماشومانو برخه روټۍ دې ځوک واخلی او سپو ته دې واچوی.“ ۲۸ هغې ورته ووئيل، ”مالِکه، بېشکه خو سپی هم د بچو د مېز د لاندې ټوکړې خوری.“ ۲۹ هغۀ هغې ته وفرمائيل، ”تا چې دا ووئيل نو بېغمه کور ته لاړه شه، پيرے ستا د لور نه تلے دے.“ ۳۰ او هر کله چې هغه کور ته راغله نو لور يې په کټ کښې پرته وليدله او پيرے تړې تلے وو.

د کُوڼ او چاړا سړی روغول

۳۱ د صور د علاقې نه په واپسۍ عيسیٰ د صيدا په لارې د دِکپولس په حدونو تېر شو او د ګليل د درياب علاقې ته ورسېدلو. ۳۲ نو خلقو هغۀ له يو کُوڼ سړے راوستو چې چاړا هم وو او منت يې ورته وکړو چې په هغۀ خپل لاس کېږدی. ۳۳ هغۀ هغه سړے د خلقو نه يو خوا ته بوتلو، او خپلې ګوتې يې د هغۀ په غوږونو کښې وردننه کړې او په خپلو لاړو يې د هغۀ ژبه مسح کړه. ۳۴ بيا يې آسمان ته وکتل او اسويلے يې وکړو او هغۀ ته يې وفرمائيل، ”اِفتح،“ يعنې، ”پرانستے شه.“ ۳۵ د دې سره د هغۀ غوږونه خلاص شول او ژبه يې ګويا شوه. ۳۶ عيسیٰ هغوئ منع کړل، او وې فرمائيل چې چا ته حال مۀ وايئ. خو هر څومره چې هغۀ منع کول، دومره به هغوئ خبره خوروله. ۳۷ د هغوئ د حيرانېدو څۀ حد نۀ وو. هغوئ ووئيل چې، ”دے چې څۀ هم

کوی ډېر يې ښۀ کوی، تر دې چې هغه کڼو له غوږونه او
چاړاګانو له ژبې ورکوی.“

څلور زرو کسانو له خوراک ورکول

۸ ۱ په هغه ورځو کښې په يوه بله موقع چې بيا ډېر خلق
راجمع شوی وُو او ورسره د خوړلو څۀ نۀ وُو، عيسیٰ خپل
مريدان راوغوښتل او ورته يې وفرمائيل، ۲ ”په دې خلقو
زما زړۀ سوزی، د درېو ورځو راسې زما سره دی او د
خوراک دپاره ورسره هيڅ نشته. ۳ کۀ چرې زۀ دوئ
کورونو ته اوږی رُخصت کړم نو دوئ به په لاره بېهوشه شی
ځکه چې ځينې په کښې د لرې نه راغلی دی.“ ۴ مريدانو
جواب ورکړو چې، ”په دې خوشی بيابان کښې به څوک
دومره خلقو له روټۍ ورکړے شی؟“ ۵ عيسیٰ هغوئ نه
تپوس وکړو چې، ”تاسو سره څو روټۍ دی؟“ نو هغوئ
جواب ورکړو، ”اووۀ.“ ۶ نو هغۀ خلقو ته حُکم ورکړو
چې، ”په زمکه کښېنئ.“ بيا هغۀ هغه اووۀ روټۍ راواخستلې،
د خُدائ پاک شُکر يې پرې وويستو او هغه روټۍ يې ماتې
کړې او مريدانو له يې د ويشلو دپاره ورکړې او هغوئ خلقو
له ورکړې. ۷ د هغوئ سره يو څو واړۀ کبان هم وُو چې په
هغې يې هم شُکر وويستو او حُکم يې وکړو چې، ”دا هم پرې
تقسيم کړئ.“ ۸ هغوئ ټولو خوراک په مړه خېټه وکړو، او
د پاتې شوو ټوکړو نه اووۀ لوئې ټوکرۍ هم ډکې شولې. ۹
خوا او شا خلق څلور زره کسان وُو. او د روټۍ خوړلو نه
وروستو يې بيا هغوئ کور ته رُخصت کړل. ۱۰ او
سمدستی د خپلو مريدانو سره کِشتۍ ته وختلو او د دلمنوته

علاقې ته لاړو.

د فریسیانو معجزې غوښتل

۱۱ نو بیا فریسیان بهر راووتل او د عیسیٰ سره یې بحث
شروع کړو. د آزمېښت په توګه یې ورنه څۀ آسمانی نښه
وغوښته. ۱۲ هغۀ د ځان سره یو سوړ اسویلے وکړو او وې
فرمائیل چې، ”دا پیړۍ ولې نښه غواړی؟ زۀ تاسو ته رښتیا
وایم چې یوه نښه به هم دې پیړۍ ته ورنۀ کړے شی.“ ۱۳
هغۀ دوئ پرېښودل او بیا کِشتۍ ته وختلو او د دریاب پورې
غاړې ته لاړو.

د فریسیانو او د هیرودیس خمبیره

۱۴ خو د مریدانو نه د ځان سره روټۍ وړل هېر شوی وُو.
په کشتۍ کښې د هغوئ سره صرف یوه روټۍ وه. ۱۵ عیسیٰ
هغوئ له خبردارے ورکړو او وې فرمائیل چې، ”خبردار د
فریسیانو او د هیرودیس د خمبیرې نه ځان وساتئ.“ ۱۶
هغوئ په خپلو کښې یو بل ته ووئیل چې، ”دا ځکه چې مونږ
سره روټۍ نشته.“ ۱۷ هغه د هغوئ په سوچونو پوهه شو نو
تپوس یېترې وکړو، ”دا تاسو داسې خبرې ولې کوئ چې
ګنې روټۍ درسره نشته؟ ولې تاسو تر اوسه نۀ وینئ او لا تر
اوسه نۀ پوهېږئ څۀ؟ ولې ستاسو زړونه تر اوسه سخت دی
څۀ؟ ۱۸ ولې تاسو سترګې خو لرئ، خو تاسو وینئ نه؟ ولې
تاسو غوږونه خو لرئ، خو اورئ نه؟ ولې تاسو ته یاد نۀ دی
څۀ؟ ۱۹ کله چې ما پینځۀ روټۍ پینځۀ زره کسانو ته ماتې
کړې، نو تاسو د پاتې شوو ټوکړو نه څومره ټکې ټوکرۍ

راټولې کړې وې؟" هغوئ ورته ووئيل چې، "دولس." ۲۰ "او
چې کله مې اووۀ روټئ څلور زرو کسانو ته ماتې کړې، نو
تاسو د پاتې شوو ټوکړو نه څومره لوئې ټوکرۍ ډکې کړې
وې؟" نو هغوئ جواب ورکړو، "اووۀ." ۲۱ نو هغۀ وفرمائيل
چې، "لا تر اوسه هم نۀ پوهېږئ؟"

په بيتِ‌صيدا کښې د يو ړوند سړی بينا کول

۲۲ کله چې هغوئ بيتِ‌صيدا ته ورسېدل نو څۀ خلقو عيسیٰ
له يو ړوند سړے راوستو او مِنت يې ورته وکړو چې په هغۀ
خپل لاس کېږدی. ۲۳ بيا هغۀ ړوند سړے د لاسه ونيولو او
د کلی نه يې بهر بوتلو. او د هغۀ په سترګو يې لاړې پورې
کړې او لاسونه يې پرې کېښودل او تپوس يې ترې وکړو چې،
"تا ته څۀ ښکاری او کۀ نه؟" ۲۴ د سړی سترګې بينا شوې
او وې وئيل، "زۀ خلق وينم خو هغوئ ګرځی راګرځی او د
ونو په شان ښکاری." ۲۵ عيسیٰ بيا د هغۀ په سترګو لاسونه
کېښودل او د هغۀ سترګې يې کولاو کړې، نو د هغۀ نظر تيک
شو او هر څۀ يې صفا وليدل. ۲۶ بيا عيسیٰ هغه کور ته
رُخصت کړو او ورته يې وفرمائيل چې، "کور ته د تلو په لار
کښې په کلی کښې مۀ ګرځه."

د حضرت عيسیٰ په باره کښې د پطروس اِقرار

۲۷ عيسیٰ د خپلو مريدانو سره قيصريه فيليپی ته لاړو. هغۀ
په لاره د خپلو مريدانو نه تپوس وکړو چې، "خلق څۀ وائی
چې زۀ څوک يم؟" ۲۸ هغوئ جواب ورکړو، "څوک دې
بپتسمه ورکوونکے يحيیٰ، او څوک دې الياس، او څوک دې

د نبیانو نه یو نبی ګڼي." ۲۹ هغهٔ د هغوئ نه تپوس وکړو
چې، "تاسو څهٔ وایئ چې زهٔ څوک یم؟" پطروس جواب
ورکړو چې، "تهٔ مسیح یې." ۳۰ بیا هغهٔ هغوئ په سختۍ سره
منع کړل چې، د هغهٔ په حقله هیچا ته مهٔ وایئ.

د حضرت عیسیٰ د خپل مرګ او بیا ژوندی کېدو په حقله پېشګوئي کول

۳۱ بیا یې هغوئ ته تعلیم شروع کړو چې، "اِبن آدم به
خامخا ډېرې سختۍ وزغمي مشران او مشران اِمامان او د
شرعي عالمان به یې رد کړی او هغه به ووژلے شی، او په
دریمه ورځ به راژوندے شی." ۳۲ هغهٔ دا خبره په صفا ټکو
کښې ووئیله. بیا پطروس هغه د لاس نه ونیوو او یوې خوا ته
یې بوتلو او د داسې خبرو نه یې منع کړو. ۳۳ خو عیسیٰ مخ
راواړولو، خپلو مریدانو ته یې وکتل او پطروس یې ورټلو. او
ورته یې وفرمائیل چې، "رانه لرې شه شېطانه، تهٔ د بنی آدمو
په شان سوچ کوې، نه چې د خُدائ پاک په شان." ۳۴ هغهٔ
خلق او خپل مریدان راوبلل او هغوئ ته یې وفرمائیل، "کهٔ
څوک زما مریدان جوړېدل غواړی، هغه دې د خپل ځان نه
منکر شی، خپله سولۍ دې راواخلی او ما پسې دې راځی.
۳۵ څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو
څوک چې د زیری او زما د خاطره خپل ژوند بائیلی، نو هغه
به یې بچ کړی. ۳۶ کهٔ څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کښې
ټوله دُنیا ومومی نو هغهٔ ځان ته څهٔ فائده حاصلوی؟ ۳۷ یا
د خپل ژوند په بدله کښې هغه څهٔ ورکولے شی؟ ۳۸ په دې
زناکاره او ګناهګاره زمانه کښې څوک چې په ما او زما په
کلام شرمیږی، نو اِبن آدم به هم د هغوئ نه وشرمیږی کله

چې هغه د خپل پلار جلال کښې د پاکو فرښتو سره راشی.“

٩ ١ او عیسیٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، ”زهٔ تاسو ته رښتيا
وايم چې دلته ځينې داسې کسان ولاړ دی چې هغوئ به تر
هغې نهٔ مری ترڅو چې د خُدائ پاک بادشاهی په قدرت سره
په راتلو ونهٔ وينی.“

د حضرت عیسیٰ شکل بدلېدل

٢ شپږ ورځې پس عیسیٰ د ځان سره پطروس يعقوب او
يوحنا روان کړل او يو اوچت غرهٔ ته يې وخېژول او د هغوئ
په وړاندې د هغهٔ شکل بدل کړے شو. ٣ د هغهٔ جامې
برېښېدونکې سپينې شوې، داسې سپينې چې د زمکې په مخ
داسې چا نهٔ شوې سپينولے. ٤ نو هغوئ ته هلته الياس او
موسیٰ ښکاره شو چې د عیسیٰ سره يې خبرې کولې. ٥ نو
پطروس عیسیٰ ته ووئيل چې، ”مالِکه، زمونږ دپاره دلته پاتې
کېدل څومره ښهٔ دی. مونږ له اجازه راکړه چې درې
جونګړې جوړې کړُو، يوه ستا دپاره، يوه د موسیٰ دپاره او
يوه د الياس دپاره.“ ٦ هغه نور نهٔ پوهېدو چې څهٔ ووائی
ځکه چې هغوئ ټول يرې اخستی وُو. ٧ بيا يوه وريځ
راخوره شوه او په هغوئ يې سورے وکړو او د وريځې نه يو
آواز راغلو، ”دا زما محبوب زوئ دے. د هغهٔ خبرې واورئ.“
٨ ناګهانه چې کله هغوئ ګېرچاپېره نظر واچولو نو څوک
يې هم ونهٔ ليدل خو صرف عیسیٰ د هغوئ سره پاتې وو. ٩
نو کله چې هغوئ د غرهٔ نه راکوزېدل نو عیسیٰ هغوئ ته حکم
ورکړو چې، ”دا هر څهٔ چې مو وليدل د دې په حقله تر هغې
چا ته څهٔ مهٔ وايئ ترڅو چې اِبن آدم د مړو نه بيا ژوندے

پورته کړے شوے نۀ وی." ⑩ هغوئ دا خبره ځان سره وساتله او په خپلو کښې يې بحث کولو چې د مړو نه د بيا راپاڅېدلو څۀ مطلب کېدے شی. ⑪ نو هغوئ د هغۀ نه تپوس وکړو چې، "بيا زمونږ د شرعې عالمان دا ولې وائی چې الياس به ضرور وړومبے راځی؟" ⑫ هغۀ جواب ورکړو، "آو، الياس به وړومبے راځی چې هر څيز سم کړی، خو په صحيفو کښې ليکلی دی چې په اِبن آدم به ډېرې سختۍ تېرې شی او په سپک نظر به ورته وکتلے شی. ⑬ خو زۀ تاسو ته وايم چې الياس خو راغلے دے او هر څۀ چې د هغوئ خوښ وُو هغه يې ورسره کړی هم دی لکه چې د هغۀ په حقله صحيفو فرمائيلی وُو."

د پيريانو نيولے هلک جوړول

⑭ چې هغوئ مريدانو ته واپس راغلل نو ګڼ خلق يې ورسره وليدل چې په کښې د شرعې عالمان هم وُو او بحث يې ورسره کولو. ⑮ هر کله چې هغوئ عيسیٰ وليدلو نو ټول خلق حېران شول او په منډه هغۀ له سترې مشی له ورغلل.
⑯ هغۀ تپوس ترې وکړو چې، "دا د څۀ بحث روان دے؟"
⑰ په ګڼه کښې يو سړی جواب ورکړو، "اُستاذه، ما خپل زوئ تا له راوستے دے. هغه پيريانو نيولے دے چې ورنه خبرې نۀ شی کولے. ⑱ کله چې پرې چپه راشی نو په زمکه يې راوولی او په خولۀ يې ځګونه راشی، غابښونه چيچی، او بدن يې ابغ نبغ شی. ما ستا مريدانو ته خواست وکړو چې دا ترې نه وباسئ خو هغوئ پاتې راغلل." ⑲ عيسیٰ جواب ورکړو، "اے بې‌ايمانه پيړۍ، زۀ به ترڅو تاسو سره يم او زۀ به ترڅو تاسو زغمم؟ دے ما له راولئ." ⑳ نو هغوئ هغه

هلک هغهٔ له راوستو. او څهٔ وخت چې پيرى هغه وليدو نو د
هغهٔ وجود يې تاو راتاو کړو او هغه په زمکه پرېوتو، ورغړېدو
او په خولهٔ يې ځګونه راغلل. ٢١ عيسىٰ د هغهٔ د پلار نه
تپوس وکړو چې، "څومره موده کيږى چې دے په دې حال
دے؟" هغهٔ جواب ورکړو چې، "د ورُوکوالې راسې. ٢٢ څو
ځله يې د هلاکولو دپاره اور او اوبو ته هم غورزولے دے، او
کهٔ تهٔ څهٔ کولے شې نو په مونږ رحم وکړه او مدد راسره
وکړه." ٢٣ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، "تهٔ ولې داسې وائې
چې کهٔ تهٔ څهٔ کولے شې؟ د چا چې پوره ايمان وى د هغهٔ
دپاره هر څهٔ ممکن دى." ٢٤ د هلک پلار چغې کړې چې،
"زهٔ ايمان لرم، خو زما کمزورے ايمان مضبوط کړه." ٢٥
کله چې عيسىٰ وليدل چې ګڼ خلق رانزدې کيږى نو هغهٔ هغه
پيرے ورټلو. هغهٔ وفرمائيل، "اے ګونګا او کُوڼ پيريه، زهٔ
درته حکم کوم، چې د دهٔ نه راوځه او بيا کله هم مهٔ
ورننوځه." ٢٦ هغهٔ په زوره چغې کړې او ډېر يې تاو راتاو
کړو او بيا پيرے ترې ووتو او هلک لکه د مړى په شان
پرېوتو، بلکې ډېرو وئيل چې، "دے مړ دے." ٢٧ خو عيسىٰ
هغه د لاسه ونيولو او په پښو يې ودرولو او هغه ودرېدو. ٢٨
بيا عيسىٰ دننه لاړو او د هغهٔ مريدانو ترې ځان له تپوس
وکړو چې، "دا مونږ ولې نهٔ شُو شړلے؟" ٢٩ هغهٔ ورته
وفرمائيل، "دا قِسم صرف او صرف د دُعا په وسيله شړلے
کيږى."

د حضرت عيسىٰ په دويم ځل د خپل مرګ او د راژوندى کېدلو په حقله پېشګوئي کول

۳۰ بیا هغوئ د هغې علاقې نه لاړل او د ګليل نه واوړېدل.
عيسىٰ دا غوښتل چې هيڅوک پرې خبر نۀ شى چې چرته
دى، ۳۱ ځکه چې هغۀ خپلو مريدانو له تعليم ورکولو او
ورته يې وفرمائيل چې، ”اِبن آدم به د دشمنانو لاسونو ته
حواله کړے شى. هغوئ به دے قتل کړى، خو د مرګ نه
درېم ورځې پس به هغه بيا راژوندے شى.“ ۳۲ خو هغوئ د
هغۀ په خبره نۀ پوهېدل او د يرې نه يې تپوس ترې هم نۀ شو
کولے.

د ټولو نه لوئ څوک دے؟

۳۳ هغوئ بيا کفرنحُوم ته راغلل کله چې عيسىٰ په کور کښې
دننه وو نو د هغوئ نه يې تپوس وکړو چې، ”تاسو په لار کښې
د څۀ په حقله بحث کولو؟“ ۳۴ خو هغوئ غلى وُو، ځکه چې
په لار کښې هغوئ د يو بل سره دا بحث وکړو چې د ټولو نه
لوئ څوک دے. ۳۵ هغه کښېناستو او هغه دولس مريدان
يې راوغوښتل او ورته يې وفرمائيل، ”کۀ څوک دا غواړى چې
د ټولو نه اول شى نو هغه دې ځان د ټولو نه وروستو کړى او
د ټولو خادِم دې شى.“ ۳۶ بيا هغۀ يو ماشوم د لاسه ونيولو
او د هغوئ په وړاندې يې ودرولو او خپله غېږه يې ترې تاو
کړه او ورته يې وفرمائيل، ۳۷ ”څوک چې زما په نوم داسې
ماشوم قبول کړى هغه ما قبلوى او څوک چې ما قبلوى هغه
ما نه، بلکې هغه څوک قبلوى چې زۀ يې رالېږلے يم.“

هغه څوک چې زمونږ خلاف نۀ دے زمونږ ملګرے

دے

۳۸ یوحنا هغۀ ته ووئیل، ”اُستاذه، مونږ یو سړے ولیدو چې ستا په نوم پیریان شړی، او مونږ د هغۀ د منع کولو کوشش وکړو ځکه چې هغه زمونږ نه نۀ وو.“ ۳۹ خو عیسیٰ هغۀ ته وفرمائیل، ”هغه مۀ منع کوئ ځکه چې داسې هیڅوک نشته چې زما په نوم معجزې ښکاره کوی او بیا به په ما پسې بد وائی. ۴۰ خو هر څوک چې زمونږ خلاف نۀ دے هغه زمونږ ملګرے دے. ۴۱ زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې کۀ څوک هم تاسو ته په دې نیت یو جام اوبۀ درکړی چې تاسو د مسیح مریدان یئ نو هغه کس به یقیناً بې‌اجره پاتې نۀ شی.

د ګناه لمسون

۴۲ او هر څوک چې له دې وړو نه چې په ما ایمان لری، د هغوئ په لار کښې خنډونه جوړوی نو دا به د هغۀ دپاره غوره وی چې د هغۀ په غاړه کښې د ژرندې پل واچولے شی او په دریاب کښې وغورزولے شی. ۴۳-۴۴ کۀ ستا لاس تا ګناه ته ولمسوی نو ځان نه یې پرې کړه، ځکه چې ستا دپاره دا غوره ده چې په ابدی ژوندون کښې د یو بونډی لاس سره داخل شې، نۀ دا چې دواړه لاسونه دې سم وی او دوزخ ته لاړ شې چرته چې نۀ مړ کېدونکے اور دے. ۴۵-۴۶ او کۀ ستا پښه تا ګناه ته ولمسوی نو ځان نه یې پرې کړه ځکه چې ستا دپاره دا ښۀ ده چې په ابدی ژوندون کښې په یوه پښه شل داخل شې نۀ دا چې دواړه پښې دې سمې وی او دوزخ دې ځائ شی. ۴۷ او کۀ ستا سترګه تا ګناه ته ولمسوی نو وې باسه. ستا دپاره به دا غوره وی چې د خُدائ پاک په بادشاهۍ

کښې په یوه سترګه داخل شې، نهٔ دا چې دواړه سترګې دې
وی او دوزخ ته وغورزولے شې، ۴۸ چرته چې چینجی
چرې نهٔ مری او اور یې نهٔ مړ کیږی. ۴۹ هر څوک به په اور
سره مالګین کیږی. ۵۰ مالګه ښهٔ څیز دے، خو کهٔ مالګه
بې‌خونده شی نو بیا به څنګه دوباره مالګینه شی؟ په خپلو
کښې مالګه وساتئ او د یو بل سره په صُلح اوسئ.“

د طلاق په باب کښې تعلیم

۱۰ ۱ عیسیٰ د هغه ځائ نه بیا روان شو نو یهودیه او
اُردن د سیند پورې غاړې ته لاړو، او ډیر خلق بیا ترې
راچاپیره شُو. او د خپل عادت په مطابق هغهٔ بیا هغوئ ته
تعلیم شروع کړو. ۲ نو څینې فریسیان راغلل او ترې د
آزمېښت په طور یې دا تپوس وکړو، ”ولې یو سړی له دا روا
دی چې خپله ښځه طلاقه کړی؟“ ۳ هغهٔ په جواب کښې
ترې تپوس وکړو چې، ”موسیٰ تاسو ته څهٔ حُکم کړے وو؟“
۴ هغوئ جواب ورکړو چې، ”موسیٰ سړی ته دا اجازت
ورکړے دے چې طلاق نامه دې ولیکی او ښځه دې
پرېږدی.“ ۵ عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل چې، ”دا حُکم هغهٔ
ستاسو د زړهٔ د سختوالی په وجه ولیکلو. ۶ خو د دُنیا د
شروع نه ”خُدائ پاک هغوئ نر او ښځه پیدا کړل.“ ۷ ”په
دې وجه به سړے خپل مور پلار پرېږدی او د خپلې ښځې
سره به یو ځائ شی. ۸ او دا دواړه به یو بدن شی.“ نو بیا
نور دوئ دوه نه خو یو بدن وی. ۹ نو په دې وجه څوک
چې خُدائ پاک یو ځائ کړی دی نو بنی آدم دې یې نهٔ جدا
کوی.“ ۱۰ نو بیا چې دوئ کور ته ننوتل نو مریدانو ترې په

دې حقله تپوس وکړو. ۱۱ هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، ”هر
څوک چې خپله ښځه طلاقه کړی او د بلې سره وادۀ وکړی
نو هغه د اولنۍ ښځې خلاف زنا کوی. ۱۲ او دغه شان کۀ
يوه ښځه خاوند له طلاق ورکړی او بل سره وادۀ وکړی نو
هغه هم زنا کوی.“

ماشومانو له برکت ورکول

۱۳ بيا خلقو د دې دپاره عيسیٰ له ماشومان راوستل چې د
برکت دپاره لاس پرې کېږدی خو مريدانو هغوئ ورټل. ۱۴
خو کله چې عيسیٰ دا وليدل نو خفه شو او هغوئ ته يې
وفرمائيل چې، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوئ مۀ منع کوئ
ځکه چې د خُدائ پاک بادشاهی هم د داسې خلقو ده. ۱۵
زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هر څوک چې د خُدائ پاک
بادشاهی د ماشوم په شان قبوله نۀ کړی هغه به په کښې
هيڅکله هم ورداخل نۀ شی.“ ۱۶ هغۀ هغوئ په غېږ کښې
اوچت کړل، په سر يې ورله لاس کېښودو او برکت يې
ورکړو.

دولتمند سړے

۱۷ عيسیٰ بيا په سفر روانېدو چې يو سړی رامنډه کړه او د
هغۀ په وړاندې په ګوډو شو او تپوس يې وکړو، ”اے نيکه
اُستاذه. زۀ داسې څۀ وکړم چې د ابدی ژوندون وارث شم؟“
۱۸ عيسیٰ هغۀ ته وفرمائيل، ”تۀ ما ته نيک ولې وائې؟ د
خُدائ پاک نه بغير بل هيڅوک نيک نشته. ۱۹ تا ته د خُدائ
پاک حُکمونه معلوم دی چې، قتل مۀ کوه، زنا مۀ کوه، غلا

مهٔ کوه، د دروغو ګواهي مهٔ کوه، تګی مهٔ کوه او د خپل مور
پلار عزت کوه.“ ٢٠ هغهٔ جواب ورکړو، ”اُستاذه. ما د
ځوانئ نه په دې هر څهٔ عمل کړے دے.“ ٢١ بیا عیسیٰ هغهٔ
ته وکتل، په هغهٔ يې مینه راغله او ورته يې فرمائیل چې، ”په تا
کښې د يو څیز کمے دے، لاړ شه خپل ټول مال حال خرڅ
کړه او خوارانو له يې ورکړه، نو بیا به تهٔ د آسمان خزانې
ومومې. بیا راځه، او په ما پسې شه.“ ٢٢ کله چې هغهٔ دا
خبره واورېده نو خفه زهیر لاړو ځکه چې هغه ډېر مالداره
سړے وو. ٢٣ عیسیٰ ګېرچاپېره خپلو مریدانو ته وکتل او
ورته يې وفرمائیل، ”د يو مالداره دپاره د خُدائ پاک په
بادشاهئ کښې داخلېدل څومره ګران کار دے.“ ٢٤ مریدان
د هغهٔ په دې خبره حق حېران شول خو عیسیٰ په دوېم ځل
وفرمائیل، ”بچو، د خُدائ پاک په بادشاهئ کښې داخلېدل
څومره ګران کار دے. ٢٥ د يو مالداره سړی په نسبت د
خُدائ پاک په بادشاهئ کښې داخلېدل د يو اوښ دپاره د
ستنې په سورى کښې تېرېدل آسان دی.“ ٢٦ هغوئ د
مخکښې نه هم زیات حق حېران شول او يو بل ته يې ووئیل،
”نو بیا به څوک خلاصون ومومی؟“ ٢٧ عیسیٰ هغوئ ته
وکتل او وې فرمائیل، ”د بنی آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو
خُدائ پاک ته هر څهٔ ممکن دی.“ ٢٨ بیا پطروس وئیل
شروع کړل، ”ګوره، مونږ خو د دې دپاره هر څهٔ پرېښی دی
چې تا پسې روان شو.“ ٢٩ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”زهٔ تاسو
ته دا وایم چې چا چې زما او زما د زیری د خاطره کور،
ورونه، خوېندې، مور پلار، اولاد یا زمکه پرېښی وی، ٣٠ نو
چې هغوئ ته به په دې دُنیا کښې يو په سل اجر ورکړے شی،
کورونه، ورونه، خوېندې، میندې، اولاد او زمکه، او ورسره

ربړېدل، او په آخرت کښې به د تل ژوندون بيا مومی. ۳۱
خو ډېر اول به آخر کړے شی او آخر به اول کړے شی.“

په دريم ځل د حضرت عيسیٰ د خپل مرګ او د بيا ژوندی کېدو په باب کښې پېشګوئې کول

۳۲ دوئ د يروشلم په لار روان وُو او عيسیٰ ترې وړاندې
وو. او مريدان حېران شوی وُو او څوک چې ورپسې روان
وُو هغوئ يرېدل. هغۀ هغه دولس مريدان ځان له کړل او
ورته يې وضاحت وکړو چې هغۀ ته څۀ پېښېدونکی دی. ۳۳
هغۀ ورته وفرمائيل، ”مونږ اوس يروشلم ته ځو او اِبن آدم به
مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو ته حواله کړے شی.
هغوئ به پرې د مرګ حُکم وکړی او غېريهوديانو ته به يې
حواله کړی. ۳۴ په هغۀ پورې به ملنډې وکړے شی او
توکانې به پرې وتُوکلے شی، په کوړو به ووهلے شی او قتل
به يې کړی، خو درې ورځې پس به هغه بيا ژوندے پاڅی.“

د يوحنا او يعقوب عرض

۳۵ د زبدی زامن يعقوب او يوحنا هغۀ له ورغلل او ورته يې
ووئيل، ”اُستاذه مونږ چې ستا نه څۀ هم غواړو هغه زمونږ
دپاره وکړه.“ ۳۶ هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”تاسو څۀ غواړئ
چې زۀ يې درله وکړم؟“ ۳۷ هغوئ جواب ورکړو، ”مونږ له
دا اجازت راکړه چې مونږ هم ستا په لويئ کښې تا سره، يو
ستا ښی لاس ته او بل ګس لاس ته يو ځائ کښېنو.“ ۳۸
عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل، ”تاسو چې څۀ غواړئ په هغې نۀ
پوهېږئ. کوم د مصيبتونو کنډول به چې زۀ څښم ولې تاسو

به هغه وڅښلے شئ؟ یا به هغه بپتسمه واخستلے شئ چې به
پرې زما بپتسمه کیږی؟" ۳۹ هغوئ جواب ورکړو چې، "آو،
مونږ یې څښلے شُو." بیا عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، "کوم
کنډول چې زۀ څښم، تاسو به یې وڅښئ، او په کومه بپتسمه
چې به زما بپتسمه کیږی، په هغې به ستاسو بپتسمه هم وشی.
۴۰ خو دا زما په اختیار کښې نۀ دی چې خپل ښی او ګس
لاس ته څوک کښېنوم، خو دا د هغه چا دے د چا دپاره چې
دا تیار کړے شوے دے." ۴۱ هر کله چې نورو لسو دا
واورېدل نو هغوئ یعقوب او یوحنا ته غصه شول. ۴۲
عیسیٰ هغوئ ځان ته راوبلل او ورته یې وفرمائیل، "تاسو ته
پته ده چې د قومونو حکمرانان په خپلو خلقو باندې رُعب
اچوی او د هغوئ لوئ آفسران په هغوئ باندې د خپل اختیار
غلط استعمال کوی. ۴۳ خو ستاسو دپاره داسې نۀ دی. په
تاسو کښې چې څوک مشری غواړی هغه دې ستاسو خادِم
شی. ۴۴ او هر هغه څوک چې په تاسو کښې مشر کېدل
غواړی هغه دې په خپله خوښه د ټولو خادِم شی. ۴۵ ځکه
چې اِبن آدم د دې دپاره رانۀغلو چې د هغۀ خِدمت دې
وکړے شی خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خِدمت وکړی
او خپل ژوند د ډېرو دپاره فدیه کړی."

د ړوند برتمایٔ بینا کول

۴۶ خو هغوئ یریحو ته راغلل او کله چې عیسیٰ او د هغۀ
مریدان د ښاریې نه ووتل نو ګڼ خلق ورپسې وُو، نو یو ړوند
فقیر د تمائ زوئ برتمایٔ څوک چې د لارې په غاړه ناست
وو، ۴۷ نو کله چې هغه په دې خبر شو چې دا عیسیٰ
ناصری دے نو هغۀ چغې کړې، "اے عیسیٰ د داؤد زویه، په

ما رحم وکړه.“ ۴۸ ډېرو خلقو ورته په سختۍ ووئیل چې،
”چپ شه،“ خو هغهٔ لا نورې هم چغې زیاتې کړې، ”اے د
داؤد زویه. په ما رحم وکړه.“ ۴۹ عیسیٰ ودرېدلو او وې
فرمائیل، ”دے دلته راولئ.“ نو هغوئ هغه ړوند سړے
راوستو او ورته یې ووئیل، ”پاخه، زړَور شه، هغه دې
غواړی.“ ۵۰ په دې هغهٔ خپله چُوغه وغورزوله، سمدستی
پورته شو او عیسیٰ له راغلو. ۵۱ عیسیٰ هغهٔ ته وفرمائیل،
”تهٔ څهٔ غواړې چې زهٔ یې ستا دپاره وکړم؟“ هغه ړوند سړی
جواب ورکړو، ”اُستاذه، زهٔ بیا خپل نظر غواړم.“ ۵۲ عیسیٰ
هغهٔ ته وفرمائیل، ”لاړ شه، خپل ایمان تهٔ روغ کړې،“ نو
سمدستی هغه بینا شو او عیسیٰ پسې روان شو.

په یروشلم کښې د حضرت عیسیٰ کامیابه استقبال

۱۱ ۱ هغوئ چې یروشلم ته رانزدې شول او چې
بیت‌فِګے او بیت‌عِنیاه ته د زیتُونو غرهٔ ته ورسېدل نو عیسیٰ
خپل دوه مریدان د دې هدایاتو سره ولېږل، ۲ ”دې مخامخ
کلی ته ورشئ. نو چې څنګه ورننوځئ نو تاسو به یو کوچانړے
ترلے وموموئ چې تر اوسه پرې هیچا لا سورلی نهٔ ده کړې.
هغه پرانیزئ او دلته یې راولئ. ۳ کهٔ څوک درنه تپوس
وکړی چې دا څهٔ کوئ؟ نو ورته ووایئ چې زمونږ د مالِک دا
په کار ده او هغه به یې سمدستی دلته واپس راولېږی.“ ۴
هغوئ لاړل او د دروازې نه بهر یې په کوڅه کښې هغه
کوچانړے ترلے ومونډلو. هغوئ هغه پرانستو، ۵ او په ولاړو
خلقو کښې ځینو ورته ووئیل چې، ”دا څهٔ کوئ؟ تاسو دا
کوچانړے ولې پرانیزئ؟“ ۶ نو هغوئ هغه جواب ورکړو څهٔ

چې ورته عيسیٰ فرمائيلی ؤو، نو بيا يې هغوئ پرېښودل چې
بو يې ځی. ٧ نو هغوئ عيسیٰ له کوچانړے راوستو او خپلې
جامې يې پرې واچولې او هغه پرې سور شو. ٨ او ډېرو
خلقو ورته په لارو کښې خپلې جامې وغوړولې او نورو د پټو
نه ځانګې پرېکړلې او ورته يې خورې کړلې. ٩ او څومره
خلق چې مخکښې تلل او هغه چې وروستو راتلل، نو بيا
څوک چې د هغهٔ نه وړاندې تلل او څوک چې ورپسې روان
ؤو هغوئ چغې ويستلې چې، ”اُمبارکی د هغه چا چې د مالِک
خُدائ په نوم راځی. ١٠ زمونږ د پلار نيکهٔ داؤد راتلونکې
بادشاهی دې مبارکه وی. په آسمان کښې دې په هغهٔ مبارکی
وی.“ ١١ هغه يروشلم ښار ته راغلو او د خُدائ کور ته
ورننوتو او ګېرچاپېره يې وکتل، خو ماښام ناوخته هغه د
دولسو مريدانو سره بيت‌عنياه ته لاړو.

د اينځر په ونې لعنت کول

١٢ په بله ورځ چې هغوئ د بيت‌عنياه نه ووتل نو عيسیٰ
اوږے شوے وو. ١٣ او د لرې نه يې چې د اينځر يوه ونه
وليده نو ورغلو چې هغه په کښې څهٔ پيدا کړی. خو کله چې
هغه ورغے نو د پاڼو نه بغير يې په کښې هيڅ ونهٔ موندل ځکه
چې دا د اينځرو موسم نهٔ وو. ١٤ هغه ونې ته يې وفرمائيل
چې، ”بيا به هيڅوک هم هيڅکله ستا نه مېوه ونهٔ خوری.“ او
د هغهٔ مريدانو دا واورېدل.

د خُدائ پاک د کور پاکول

١٥ کله چې هغوئ يروشلم ته راغلل نو عيسیٰ بيا د خُدائ

کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې د خُدائ پۀ کور کښې يې
سوداګری کوله وشړل. او هغه د صرافانو تختې او د کونترو
د خرڅوونکو کُرسۍ يې نسکورې کړې. ۱۶ او د خُدائ د
کور پۀ دربار کښې هغۀ د تجارت د څيزونو وړل راوړل نۀ
پرېښودل. ۱۷ نو بيا يې هغوئ ته تعليم شروع کړو او وې
فرمائيل، ”ولې صحيفې دا نۀ وائی چې، زما کور به د ټولو
قومونو دپاره د دُعا کور بللے شی؟ خو تاسو ترې د ډاکوانو
اډه جوړه کړې ده.“ ۱۸ مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو
چې دا واورېدل نو کوشش يې کولو چې هغه پۀ څۀ چل
هلاک کړی خو هغوئ يرېدل ځکه چې ټول خلق د هغۀ د
تعليم نه ډېر متاثره وُو.

د اينځر د وچې شوې ونې سبق

۱۹ او چې ماښام شو نو عيسیٰ او د هغۀ مريدان د ښار نه
بهر ووتل. ۲۰ بله ورځ سحر وختی چې هغوئ پۀ لاره تېرېدل
نو هغوئ وليدل چې هغه د اينځر ونه له بېخ نه اوچه شوې ده.
۲۱ پطروس هغه خبره رايادہ کړه کومه چې عيسیٰ پرون د
اينځر ونې ته کړې وه نو هغۀ ووئيل، ”اُستاذه، وګوره د اينځر
پۀ کومه ونه چې تا لعنت کړے وو هغه اوچه شوې ده.“ ۲۲
عيسیٰ ورته جواب ورکړو چې، ”پۀ خُدائ پاک ايمان ساتئ.
۲۳ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې کۀ څوک دې غر ته ووائی
چې د دې خپل ځايه اوچت شه او سمندر کښې وغورځېږه،
او پۀ زړۀ کښې يې شک نۀ وی او ايمان ساتی، نو هر څۀ چې
وائی هغه به د هغۀ دپاره وشی. ۲۴ ځکه زۀ تاسو ته وايم،
تاسو چې د څۀ دپاره هم دُعا کوئ نو ايمان ساتئ چې دا
تاسو حاصل کړو نو هغه به ستاسو شی. ۲۵-۲۶ او هر کله

چې تاسو دُعا ته ودرېږئ نو کهٔ ستاسو په زړهٔ کښې د چا
خلاف خبرې وى، نو هغه معاف کړئ، د دې دپاره چې
ستاسو آسمانى پلار به ستاسو نافرمانى معاف کړى.“

د حضرت عيسىٰ د اختيار په حقله سوال

٢٧ هغوئ يو ځل بيا يروشلم ته راغلل او کله چې عيسىٰ د
خُدائ په کور کښې ګرځېدو نو مشران اِمامان، د شرعې
عالمان او د قوم مشران ورته راغلل، ٢٨ او ورته وې وئيل،
”تهٔ دا کارونه په کوم اختيار کوې؟ او دا اختيار تا له چا
درکړے دے چې تهٔ داسې کوې؟“ ٢٩ عيسىٰ هغوئ ته
وفرمائيل، ”زهٔ هم ستاسو نه يو تپوس کوم، تاسو يې جواب
راکړئ نو زهٔ به هم تاسو ته دا وښايم چې په کوم اختيار زهٔ دا
کارونه کوم. ٣٠ د يحيىٰ بپتسمه د آسمان د لورى وه او کهٔ
د انسان نه؟ جواب راکړئ.“ ٣١ په دې هغوئ د يو بل سره
په بحث شول چې، ”مونږ څهٔ ووايو؟ کهٔ چرې مونږ ووايو
چې له آسمان نه، نو هغه به راته ووائى چې بيا تاسو په هغهٔ
ايمان ولې رانهٔ وړو؟ ٣٢ او کهٔ مونږ وايو چې د انسانانو نه،
نو بيا به څهٔ وشى؟“ دوئ د خلقو نه يرېدل ځکه چې د ټولو
خلقو دا ايمان وو چې يحيىٰ نبى وو. ٣٣ نو ځکه هغوئ
جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نهٔ يُو.“ او عيسىٰ ورته
وفرمائيل چې، ”بيا به زهٔ هم درته ونهٔ وايم چې زهٔ په کوم
اختيار دا کارونه کوم.“

د انګورو باغ او د باغوانانو مِثال

١٢ ١ عيسىٰ هغوئ ته بيا په مِثالونو کښې خبرې شروع

کړي. ”يو سړی د انګورو باغ ولګولو او ګېرچاپېره يې ديوال
ترې تاو کړو او په کښې يې د انګورو لنګرئ ولګوله او د
څوکيدارۍ دپاره يې په کښې يو برج جوړ کړو. او بيا يې
زميندارانو ته په اجاره ورکړو او بل مُلک ته لاړو. ۲ کله
چې د انګورو موسم راغلو نو هغۀ اجاره دارو له يو نوکر
ورولېږلو چې د هغوئ نه د هغۀ د پېداوار برخه وصول کړی.
۳ خو هغوئ هغه ونيولو، وې وهلو او تش لاس يې واپس
ولېږلو. ۴ بيا هغۀ يو بل نوکر ورولېږلو او دے هم هغوئ په
سر سر وټکولو او بې‌عزته يې کړو. ۵ بيا هغۀ يو بل
ورولېږلو او هغه دوئ مړ کړو. او د دۀ نه علاوه داسې نور هم
وُو، څوک يې چې ووهل او ځينې يې مړۀ کړل. ۶ اوس د
دۀ سره يو کس پاتې وو، د هغۀ خپل نيازبين زوئ. په آخر
کښې يې هغه ورولېږلو. هغۀ ووئيل چې زما د زوئ احترام
خو به وکړی. ۷ خو اجاره دارو يو بل ته ووئيل چې هم
دغه خو وارث دے، راځئ چې مړ يې کړو او ميراث به يې
زمونږ شی. ۸ نو هغوئ هغه ونيولو او مړ يې کړو او د هغۀ
لاش يې د باغ نه بهر وغورزولو. ۹ نو د انګورو د باغ مالِک
به د هغوئ سره څۀ سلوک وکړی؟ هغه به راشی او دا ټول
اجاره دار به مړۀ کړی او د انګورو باغ به بل چا له ورکړی.
۱۰ ولې تاسو په مقدس کِتاب کښې دا چرې نۀ دی لوستی؟
کوم کاڼے چې ګِلکارانو رد کړے وو هم هغه د ګوټ سر
کاڼے شو. ۱۱ دا د مالِک خُدائ کارونه دی او دا زمونږ په
نظر کښې عجيبه ښکاری.“ ۱۲ بيا هغوئ داسې څۀ بهانه
لټوله چې هغه ګرفتار کړی ځکه چې هغوئ پوهېدل چې دے
دا مِثال د هغوئ په خلاف ورکوی، خو هغوئ د خلقو نه
يرېدل نو هغوئ هغه پرېښودو او ترې لاړل.

د روم قيصر له محصُول ورکول

۱۳ بيا هغوئ څو فريسيان او هيروديان ورولېږل چې عيسىٰ
په خپلو خبرو کښې راګېر کړى. ۱۴ هغوئ راغلل او ورته يې
ووئيل، "اُستاذه، مونږ خبر يُو چې تهٔ يو رښتينے سړے يې او
د هيچا طرفدارى نهٔ کوې، کهٔ هغه هر څوک هم وى، خو تهٔ د
خُدائ پاک د لارې تعليم په رښتيا سره ورکوې. ولې مونږ ته
دا روا دى چې د روم قيصر ته محصُول ورکړُو او کهٔ نه؟
ولې مونږ هغوئ ته ورکړُو او کهٔ ور يې نهٔ کړُو؟" ۱۵ خو
هغه د دوئ په منافقت پوهه شو او ورته يې وفرمائيل، "تاسو
ولې زما د راګېرولو کوشش کوئ؟ ما له د سپينو زرو يوه
سيکه راوړئ چې زهٔ ورته وګورم." ۱۶ هغوئ يوه سيکه
راوړه او هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل چې، "په دې د چا تصوير او
د چا نوم دے؟" هغوئ جواب ورکړو، "دا د قيصر دے."
۱۷ بيا عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، "څهٔ چې د قيصر وى هغه
قيصر له ورکړئ او څهٔ چې د خُدائ پاک وى هغه خُدائ
پاک له ورکړئ." هغوئ د دهٔ په خبرو حق حيران شول.

د قيامت په باب کښې سوال

۱۸ بيا ځينې صدوقيان څوک چې د قيامت نه منکر دى هغهٔ
له راغلل او د هغهٔ نه يې داسې تپوس وکړو چې، ۱۹
"اُستاذه، موسىٰ مونږ ته دا ښودلې دى چې کهٔ د چا ورور مړ
شى او ښځه يې پاتې شى او بچى يې نهٔ وى نو بل ورور دې
هغه کونډه وادهٔ کړى او د هغهٔ نسل دې پيدا کړى. ۲۰ نو
اوس اووهٔ ورونړه وُو، ورومبى وادهٔ وکړو او بې‌اولاده مړ شو.
۲۱ بيا هغه ښځه دويم وادهٔ کړه او هغه هم بې‌اولاده مړ شو

او دغه شان دریم وکړل. ۲۲ آخر اووهٔ واړه مړهٔ شول خو د
یو هم اولاد ونهٔ شو. بیا هغه ښځه هم مړه شوه. ۲۳ د قیامت
په ورځ به دا ښځه د چا وی، ځکه چې ورسره اووهٔ واړو وادهٔ
کړے وو؟" ۲۴ عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، "تاسو په غلطه یئ
او هم دغه وجه ده چې نهٔ خو تاسو په کِتابِ مقدس پوهیږئ
او نهٔ د خُدائ پاک په قدرت. ۲۵ کله چې هغوئ د مړو نه بیا
راژوندی شی نو هغوئ به یو بل سره وادهٔ نهٔ کوی. هغوئ به د
آسمان د فرښتو په شان وی. ۲۶ خو قیامت په ورځې د مړو
د بیا راژوندی کیدو په حقله، ولې تاسو د موسیٰ په کِتاب
کښې هیڅ نهٔ دی لوستی، د سوزیدونکی بوټی په قیصه کښې،
چې خُدائ پاک ورته وفرمائیل، "زهٔ د اِبراهیم خُدائ پاک، د
اِسحاق خُدائ پاک، او د یعقوب خُدائ پاک یم"؟ ۲۷ خُدائ
پاک د مړو خُدائ پاک نهٔ دے بلکې د ژوندو خُدائ پاک
دے. تاسو ډیر ګمراه شوی یئ."

اول حُکم

۲۸ بیا د شرعې په عالمانو کښې یو کس چې د دوئ دا بحث
یې اوریدو او پوهه شو چې هغهٔ دوئ ته ښهٔ جواب
ورکړو، نو راوړاندې شو. او هغهٔ ترینه تپوس وکړو، "کوم یو
حکم د ټولو نه اول دے؟" ۲۹ عیسیٰ جواب ورکړو، "اول
حکم دا دے چې، "اے بنی اِسرائیلو واورئ. مالِک زمونږ
مالِک خُدائ پاک واحد ذات دے. ۳۰ تاسو د مالِک خپل
خُدائ پاک سره په پوره زړهٔ سره، په پوره ځان، او په پوره
عقل او په خپل ټول طاقت سره مینه ساتئ." ۳۱ دویم دا
دے چې، "د خپل ګاونډی سره د خپل ځان په شان مینه
ساتئ." د دې حکمونو نه بل لوئ حکم نشته." ۳۲ نو د

شرعي عالم هغۀ ته ووئيل، "شاباش اُستاذه، ډېر دې ښۀ وفرمائيل، تۀ رښتيا وائې چې خُدائ پاک يو دے او بې له هغۀ نه بل نشته. ۳۳ او د هغۀ سره په پوره زړۀ او په پوره پوهې او په خپل ټول طاقت سره مينه کوئ او د خپل ګاونډى سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ، نو دا د بلې هرې يوې سوزېدونکې قربانۍ يا نذرانې نه ډېر غوره کار دے." ۳۴ هر کله چې عيسىٰ وليدل چې هغۀ ځومره په پوهه سره جواب ورکړو نو هغۀ ورته وفرمائيل چې، "تۀ د خُدائ پاک د بادشاهۍ نه لرې نۀ يې." د دې نه پس بيا چا همت ونۀ کړو چې د عيسىٰ نه نور تپوسونه وکړى.

د حضرت داؤد د زوئ په حقله سوال

۳۵ نو کله چې عيسىٰ د خُدائ په کور کښې تعليم ورکولو، داسې يې وفرمائيل، "نو د شرعي عالمان بيا دا څنګه وائى چې مسيح د داؤد زوئ دے؟ ۳۶ داؤد په خپله د روحُ القُدس د الهام په وسيله دا فرمائيلى دى چې، "مالِک زما مالِک ته وفرمائيل، زما ښى لاس ته تر هغې کښېنه چې ترڅو زۀ ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نۀ کړم." ۳۷ داؤد په خپله هغۀ ته مالِک وائى، نو بيا هغه د داؤد زوئ څنګه کېدے شى؟" هلته ډېره ګڼه وه او ډېر په مينه يې د دۀ خبرې اورېدې.

د شرعي عالمان ملامت کول

۳۸ عيسىٰ په خپل تعليم کښې دوئ ته وفرمائيل چې، "د شرعي د عالمانو نه ځان ساتئ څوک چې په لويو لويو چوغو کښې ګرځى او په بازارونو کښې په سلامونو ډېر خوشحالېږى

۳۹ او په عبادتخانو او په مېلمستياو کښې د مشرۍ په ځائ
کښېناستل خوښوى. ۴۰ هم دا هغه خلق دى چې د کونډو
جائيدادونه قبضه کوى او د رياکارۍ اوږدې اوږدې دُعاګانې
کوى، دوئ به سخته سزا ومومى.“

د يوې کونډې ښځې شکرانه

۴۱ عيسىٰ د خُدائ د کور خزانې ته مخامخ کښېناستو او دا
ننداره يې کوله چې خلق په خزانه کښې پېسې څنګه اچوى.
ډېرو مالدارو خلقو ډېرې زياتې پېسې واچولې. ۴۲ بيا يوه
غريبه کونډه راغله او هغې د تانبې دوه سيکې په کښې
واچولې چې دواړه د يوې پېسې برابرې وې. ۴۳ بيا عيسىٰ
خپل مريدان ځان ته راوبلل او ورته يې وفرمائيل، ”زهٔ تاسو
ته رښتيا وايم چې دې غريبې کونډې د هر چا نه زيات
واچول. ۴۴ ځکه چې هغه نورو چې څهٔ واچول د هغوئ
سره د ضرورت نه سېوا وُو، خو هغې د خپلې غريبۍ په
مطابق چې څهٔ هم ورسره نهٔ وُو د خپلې ګزارې هر څهٔ يې
واچول.“

د خُدائ پاک د کور د بربادۍ په باب کښې پېشګوئي

۱۳ ۱ څهٔ وخت چې عيسىٰ د خُدائ د کور نه په وتو وو
نو د هغهٔ يو مريد ورته ووئيل، ”وګوره، اُستاذه. څومره ښکلى
کاڼى او عمارتونه دى.“ ۲ عيسىٰ هغهٔ ته وفرمائيل، ”تهٔ دا
لوئ لوئ عمارتونه وينې؟ په دې کښې به يو کاڼے هم د بل

دپاسه پاتې نۀ شی او ټول به ونړولے شی.“

د تکليفونو شروع

۳ او هر کله چې عيسىٰ د زيتُونو په غرۀ د خُدائ کور ته
مخامخ ناست وو نو پطروس، يعقوب، يوحنا او اندرياس
ترې ځانله تپوس وکړو، ۴ ”مونږ ته ووايه چې دا کار به
کله کيږی او د دې ټولو د پوره کېدو نښه به څۀ وی؟“ ۵ نو
بيا عيسىٰ دوئ ته وفرمائيل چې، ”خيال کوئ چې څوک مو
بې لارې نۀ کړی. ۶ ځکه چې ډېر به زما په نوم راشی او
دعوىٰ به کوی او وائی به چې زۀ مسيح يم، او ډېر خلق به
بې لارې کړی. ۷ هر کله چې تاسو د لرې او نزدې جنګونو
خبر واورئ نو مۀ وارخطا کيږئ ځکه چې دا څيزونه به
ضرور پېښيږی خو آخر وخت به لا نۀ وی راغلے. ۸
قومونه به د قومونو سره په جنګ وی، بادشاهىٰ به د بادشاهىٰ
سره، په ډېرو ځايونو کښې به زلزلې او قحطونه راځی خو دا
به د لنګون د دردونو شروع وی. ۹ خو تاسو بيدار اوسئ.
تاسو به عدالتونو ته حواله کيږئ، تاسو به په عبادتخانو کښې
په کوړو وهلے کيږئ، او تاسو به د حاکمانو او بادشاهانو په
وړاندې زما په وجه پېش کولے شئ چې د هغوئ په وړاندې
زما ګواهان شئ. ۱۰ خو د آخر وخت نه اول به زما د زيری
بيان ټولو قومونو ته وکړے شی. ۱۱ خو هر کله چې تاسو
ونيولے شئ او عدالت ته بوتلے شئ نو د اول نه تاسو مۀ
پريشانه کيږئ چې تاسو به څۀ وايئ. خو هر کله چې وخت
راشی نو هغه وخت چې څۀ د وينا دپاره درکړے شی هغه
وايئ، ځکه چې دا به ستاسو خبرې نۀ وی بلکې ستاسو په
ژبه به روحُ القُدس ګويا وی. ۱۲ ورور به د ورور د مرګ

جاسوس شی او پلار به د زوئ، او اولاد به د مور پلار خلاف شي او مرګ ته به یې حواله کوی. ﴿۱۳﴾ ټول به زما د نوم په وجه تاسو نه نفرت کوی، خو هغه څوک چې تر آخره قائم پاتې شی هغه به بچ شی.

لوئ مصیبت

﴿۱۴﴾ هر کله چې تاسو ووینئ چې، هغه پلیت بُت چې تباهی راولی په هغه ځائ کښې ولاړ دے چرته چې نۀ دے پکار، نو لوستونکی دې پوهه شی، نو هغه څوک چې په یهودیه کښې دی غرونو ته دې وتښتی. ﴿۱۵﴾ کۀ څوک د چت دپاسه وی هغه دې کله هم کور ته ښکته نۀ راکوزیږی چې څۀ ترې ویاسی. ﴿۱۶﴾ کۀ څوک په پټی کښې وی نو هغه دې د خپلې چُوغې راخستلو دپاره نۀ واپس کیږی. ﴿۱۷﴾ افسوس دے په هغه ښځو چې په هغه ورځو کښې اُمیدوارې وی او په هغوئ چې بچو له سینه ورکوی. ﴿۱۸﴾ دُعا کوئ چې دا واقعه په ژمی کښې پېښه نۀ شی. ﴿۱۹﴾ ځکه چې هغه به ډیرې د بد حالۍ ورځې وی. خُدائ پاک چې دا دُنیا پیدا کړې ده لا تر اوسه داسې وخت نۀ دے راغلے او نۀ به بیا چرته راشی. ﴿۲۰﴾ کۀ چرې مالِک خُدائ هغه د تکلیف ورځې لنډې کړې نۀ وے نو هیڅ یو بشر به هم بچ شوے نۀ وے، خو د خپلو غوره کړو د خاطره هغۀ دا ورځې لنډې کړې. ﴿۲۱﴾ او کۀ بیا تاسو ته په دغه وخت کښې څوک دا ووائی چې وګورئ، مسیح دلته دے یا هلته دے، نو باور پرې مۀ کوئ. ﴿۲۲﴾ دروغژن مسیحیان او دروغژن نبیان به راښکاره شی او لوئې معجزې او نښې به ښکاره کوی، او کۀ ممکن وی نو غوره شوی خلق به بې‌لارې کړی. ﴿۲۳﴾ خو تاسو خبردار اوسئ، ما تاسو د اول نه په دې

خبر کړئ.

د اِبن آدم راتلل

۲۴ خو په هغه ورځو کښې د دې تنګسیا نه پس به نمر تور
شی او سپوږمۍ به رڼا نۀ کوی. ۲۵ ستوری به د آسمان نه
راپرېوځی او آسمانی طاقتونه به ولړزولے شی. ۲۶ بیا به
هغوئ ووینی چې اِبن آدم به په ورېځو کښې په لوئ قدرت او
ډېر شان او شوکت سره راځی. ۲۷ او هغه به فرښتې ولېږی
او د آسمان د څلورو طرفونو نه او د دُنیا د آخری حدونو نه
به خپل غوره کړی خلق راټول کړی.

د اینځر د ونې نه سبق

۲۸ د اینځر د ونې نه سبق زده کړئ. هر کله چې د هغې
نازکې څانګې غوټۍ ونیسی او پاڼې وکړی نو تاسو پوهه شئ
چې اوړے په راتلو دے. ۲۹ هم دغه شان چې تاسو دا ټولې
نښې ووینئ نو تاسو پوهه شئ چې هغه ډېر نزدې او په دروازه
کښې ولاړ دے. ۳۰ زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې دا موجوده
پیړۍ به تر هغې ختمه نۀ شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونۀ
شی. ۳۱ زمکه او آسمان به فنا شی خو زما کلام به هیچرې
فنا نۀ شی.

نامعلومه ورځ او وخت

۳۲ خو د هغې ورځې او ساعت هیچا ته پته نشته، نۀ خو د
آسمان فرښتو ته پته شته او نۀ زوئ ته، خو صرف زما پلار
پرې خبر دے. ۳۳ خبردار اوسئ، ویښ اوسئ. تاسو د دې

نه خبر نهٔ یئ چې هغه وخت به کله راځی. ۳۴ د دې مثال د هغه سړی په شان دے چې د کوره لرې روان وی او څهٔ وخت چې خپل کور نه ځی نو خپلو نوکرانو ته اختیار ورکړی چې هر یو دې خپل کار کوی او څوکیدار ته هم حکم ورکړی چې بېدار اوسی. ۳۵ نو بیا تاسو بېدار اوسئ ځکه چې تاسو په دې نهٔ یئ خبر چې د کور مالِک به کله راځی، ماښام کهٔ په نیمه شپه، په چرګ بانګ کهٔ سحر په خړه. ۳۶ کهٔ چرې هغه ناګهانه راشی نو چې هغه مو اودهٔ لاندې نهٔ کړی. ۳۷ او زهٔ چې څهٔ تاسو ته وایم نو هغه ټولو ته وایم چې بېدار اوسئ.“

د حضرت عیسیٰ د قتلولو سازش

۱۴ ۱ د فسح او د پتیرې روټۍ اختر ته دوه ورځې پاتې وې او مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو داسې طریقه لټوله چې عیسیٰ په پټه ونیسی او وې وژنی. ۲ هغوئ ووئیل چې، ”دا دې د اختر په ورځو کښې نهٔ وی، هسې نه چې په خلقو کښې بلوا جوړه شی.“

په بیتِ‌عنیاه کښې د حضرت عیسیٰ په سر عطر اچول

۳ عیسیٰ د شمعون جذامی په کور کښې په بیتِ‌عنیاه کښې وو. کله چې هغه روټۍ ته کښېناستو، نو یوه ښځه راغله او ډېر قیمتی خالص عطر یې د مرمرو په عطردان کښې راوړل. هغې د عطردان سر مات کړو او د هغهٔ په سر یې عطر

واچول. ٤ په حاضر مجلس کښې ځينې کسانو په غصه
کښې ووئيل چې، "دا قيمتی عطر ولې ضائع شول؟ ٥ ځکه
چې دا عطر خو به په څۀ دپاسه د درېو سوو دينارو خرڅ
شوے وے او پېسې به يې خوارانو له ورکړے شوے وے."
نو هغوئ هغې ته غصه وکړه. ٦ خو عيسیٰ ورته وفرمائيل،
"دا پرېږدئ، تاسو دا ښځه ولې تنګوئ؟ هغې زما ډېر ښۀ
خِدمت وکړو. ٧ ځکه چې غريبانان خو به تل تاسو سره
وی او هر کله چې تاسو غواړئ د هغوئ مدد کولے شئ خو
زۀ به درسره تل نۀ يم. ٨ هغې نه چې څۀ کېدے شول، هغه
يې وکړل. هغې د ښخولو نه وړاندې زما په بدن عطر واچول.
٩ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هر چرته چې په دُنيا کښې دا
زېرے خورېږی نو څۀ چې هغې وکړل نو دا به هم په کښې
يادېږی."

د يهوداه اِسکريوتی په حضرت عيسیٰ مُخبری کولو ته راضی کېدل

١٠ نو بيا يهوداه اِسکريوتی چې په هغه دولسو مريدانو کښې
يو وو، مشرانو اِمامانو له لاړو چې د عيسیٰ مخبری وکړی.
١١ چې هغوئ د هغۀ د غرض نه خبر شول نو هغوئ ډېر
خوشحاله شول او د هغۀ سره يې د پېسو ورکولو وعده وکړه.
د هغه وخت نه پس هغه د مخبرۍ د موقعې په تلاش کښې
وو.

مريدانو سره فسح خوړل

١٢ د پتيرې روټۍ د اختر په اوله ورځ چې هغوئ د فسح

ګډورے قربانولو، د عیسیٰ مریدانو د هغهٔ نه تپوس وکړو چې، "ستا کوم ځائ خوښ دے چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تیار کړُو؟" ⑬ نو هغهٔ خپل دوه مریدان د دې هدایاتو سره ولیږل، "ښار ته لاړ شئ، یو سړے به ووینئ چې د اوبو منګے به وړی، په هغهٔ پسې لاړ شئ، ⑭ او هغه چې کوم کور ته ننوځی نو د هغه کور مالِک له دا پېغام ورکړئ چې، اُستاذ وائی چې زما او زما د مریدانو دپاره د فسح د خوراک دپاره د مېلمستیا کومه کوټه مقرره شوې ده؟ ⑮ هغه به تاسو ته یوه لویه تیاره کړے شوې بالاخانه وښائی، زمونږ دپاره هلته د فسح تیارے وکړئ." ⑯ بیا مریدان روان شول او چې ښار ته دننه شول نو هغوئ هر څهٔ هغه شان وموندل څنګه چې هغهٔ ورته فرمائیلی وُو، نو هغوئ د فسح د خوراک تیارے وکړلو. ⑰ کله چې ماښام شو نو هغه د دولسو مریدانو سره راغلو. ⑱ څهٔ وخت چې هغوئ روټئ ته کښېناستل نو عیسیٰ وفرمائیل، "زهٔ درته رښتیا وایم چې په تاسو کښې به یو زما مُخبری کوی، هغه څوک چې ما سره روټئ خوری." ⑲ په ډېرې پرېشانئ سره هغوئ یو یو ورته ووئیل، "رښتیا زهٔ خو به نهٔ یم؟" ⑳ هغهٔ ورته وفرمائیل چې، "په تاسو دولسو کښې هغه یو دے څوک چې ما سره په دې تالی کښې لاس ښکته کوی. ㉑ د اِبن آدم په حق کښې چې په صحیفو کښې څهٔ راغلی دی هغه به په هغه لاره ځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په اِبن آدم مُخبری کوی. کهٔ هغه سړے پیدا شوے نهٔ وے نو دا به ډېره ښهٔ وه."

د عشاء ربانئ مقررول

㉒ د خوراک په وخت عیسیٰ یوه روټئ راواخسته، شُکر یې

پرې وکړو او ماته یې کړه. په هغوئ یې وویشله او وې
فرمائیل، ”دا واخلئ، دا زما بدن دے.“ ۲۳ بیا هغۀ یوه پیالۍ
راواخسته او د خُدائ پاک شُکر یې پرې وویستو او هغوئ له
یې ورکړه او هغوئ ټولو ترې وڅښل. ۲۴ او بیا هغۀ هغوئ
ته وفرمائیل چې، ”دا زما وینه ده چې د خُدائ پاک او د
انسانانو تر مینځ د لوظ نښه ده چې د ډېرو خلقو دپاره
توئیږی. ۲۵ زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې د انګورو رس به زۀ
بیا تر هغې ورځې پورې ونۀ څښم ترڅو چې زۀ د خُدائ پاک
په بادشاهۍ کښې یې تازه ونۀ څښم.“ ۲۶ د حمد وئیلو نه
پس دوئ د زیتُونو غرۀ ته لاړل.

د پطروس د اِنکار پېشګوئي

۲۷ او عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل، ”تاسو ټول به تیندک
وخورئ ځکه چې دا لیکلے شوی دی چې، ”زۀ به شپون
ووهم او ګډې به یې خورې ورې شی.“ ۲۸ خو هر کله چې
زۀ بیا ژوندے پاڅولے شم نو زۀ به ستاسو نه وړاندې ګلیل
ته لاړ شم.“ ۲۹ پطروس جواب ورکړو، ”کۀ چرې دوئ ټول
تیندک وخوری، خو زۀ به هیچرې تیندک ونۀ خورم.“ ۳۰
عیسیٰ هغۀ ته وفرمائیل، ”زۀ تا ته رښتیا وایم چې تۀ به نن په
هم دې شپه د دوېم چرګ بانګ وئیلو نه وړاندې درې ځله
زما نه اِنکاری شې.“ ۳۱ خو هغۀ په دې خبره زور ورکړو،
”کۀ زۀ تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هیچرې اِنکاری نۀ
شم.“ او هغوئ ټولو هم دغه شان ووئیل.

په ګیتسمنی کښې دُعا کول

۳۲ کله چې هغوئ ګيتسمنى نومې ځائ ته ورسېدل نو
عيسىٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل، ”ترڅو چې زۀ دُعا کوم
تاسو دلته کښېنئ.“ ۳۳ او هغۀ بيا د ځان سره پطروس،
يعقوب او يوحنا بوتلل، نو ډېر غمژن شو او پرېشانى پرې
راغله. ۳۴ او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”زما زړۀ د غمه
چوى او مرګ ته نزدې شوے يم. دلته ايسار شئ او ما سره
بېدار اوسئ.“ ۳۵ بيا هغه يو څو قدمه لاړو، او په زمکه
پړمخې پرېوتو او دا دُعا يې وغوښتله، ”کۀ دا کېدے شى نو
دا سخت وخت دې له ما نه لرې کړے شى.“ ۳۶ هغۀ
وفرمائيل، ”ابا،“ يعنې پلاره، ”ستا دپاره هر څۀ ممکن دى. دا
د تکليف پياله زما نه اخوا کړه، خو زما مرضى نه بلکې ستا
مرضى دې پوره شى.“ ۳۷ هغه واپس راغلو او هغوئ يې
اودۀ وموندل. نو هغۀ پطروس ته وفرمائيل، ”شمعونه، اودۀ يې
څۀ؟ ولې تاسو ما سره يوه ګينټه قدرې هم بېدار نۀ شوئ پاتې
کېدے؟ ۳۸ بېدار شئ، او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په
وخت ناکامه نۀ شئ. ځکه چې روح خو تيار دے خو بدن
کمزورے دے.“ ۳۹ يو ځل بيا هغه لاړو او هم هغه شان دُعا
يې وغوښته. ۴۰ چې يو ځل بيا هغه واپس راغلو نو هغوئ
يې اودۀ وموندل ځکه چې د هغوئ سترګې درنې شوې وې،
او هغوئ په دې نۀ پوهېدل چې هغۀ ته څۀ جواب ورکړى.
۴۱ درېم ځل هغه راغلو او ورته يې وفرمائيل چې، ”ولې
تاسو لا هغه شان اودۀ يئ، هغه شان لا آرام کوئ؟ بس، هغه
وخت راغلو چې اِبن آدم د ګناهګارانو لاسونو ته وسپارلے
شى. ۴۲ پاڅئ، ځئ چې ځو. زما مُخبر نزدې راغلے دے.“

په حضرت عیسیٰ جاسوسی او د هغهٔ ګرفتاری

۴۳ عیسیٰ چې لا خبرې کولې نو سمدستی یهوداه چې په
دولسو مریدانو کښې یو وو راغلو، او هغهٔ سره ډېر خلق چې
تُورې او کوتکې په لاس وُو راښکاره شول. هغوئ مشرانو
اِمامانو، د شرعې عالمانو او اولسی مشرانو رالیږلی وُو. ۴۴
جاسوس هغوئ ته دا نښه ښودلې وه، ”څوک چې زهٔ ښکل
کړم هم هغه دے، وې نیسئ او د ځان سره یې په حفاظت
بوځئ.“ ۴۵ کله چې دے هغه ځائ ته راورسېدو نو هغه
سمدستی وروړاندې شو او عیسیٰ ته یې ووئیل، ”اُستاذه.“ او
ښکل یې کړو. ۴۶ بیا هغوئ عیسیٰ ونیولو او ګرفتار یې
کړو. ۴۷ په هغه خلقو کښې چې ولاړ وُو یو کس خپله تُوره
راوویستله او د مشر اِمام په نوکر یې ګزار وکړو او د هغهٔ
غوږ یې پرې کړو. ۴۸ بیا عیسیٰ وفرمائیل، ”ولې تاسو ما
ډاکو ګڼئ چې د تُورو او کوتکو سره زما په نیولو پسې راغلی
یئ؟ ۴۹ زهٔ هره ورځ تاسو سره د خُدائ په کور کښې وم او
تعلیم مې ورکولو خو تاسو ما له لاس نهٔ راوړلو. خو دا ځکه
وشول چې د نبیانو صحیفې پوره شی.“ ۵۰ نو بیا ټولو
مریدانو هغه یواځې پرېښودو او ترې وتښتېدل. ۵۱ څوک
چې ورسره وُو په هغوئ کښې یو ځوان وو چې د کتان د
څادر نه یې لنګ وهلے وو. هغوئ د نیولو کوشش وکړو،
۵۲ خو هغهٔ د کتان څادر پرېښودلو او لغړ وتښتېدلو.

د حضرت عیسیٰ د جرګې په مخکښې پېشی

۵۳ بیا هغوئ عیسیٰ د مشر اِمام کور ته بوتلو چرته چې
مشران اِمامان، د شرعې عالمان او اولسی مشران راټول وُو.

۵۴ پطروس ورپسې په څۀ فاصله کښې وروستو روان وو،
نو کله چې د مشر اِمام د کور صحن ته ورسېدو، نو نيغ
ورغلو او هلته هغه د سپاهيانو سره کښېناستو او اور ته يې
ځان تودولو. ۵۵ مشرانو اِمامانو او ټولې جرګې دا کوشش
کولو چې د عيسىٰ په خلاف داسې څۀ ګواهى پېدا کړى چې د
مرګ حُکم پرې وکړى خو داسې ګواهى يې پېدا نۀ کړے
شوه. ۵۶ ډېرو د هغۀ په خلاف د دروغو ګواهى وکړله خو د
هغوئ بيان د يو بل سره سمون نۀ خوړلو. ۵۷ نو بيا ځينې
کسان پاځېدل او د هغۀ په خلاف يې داسې د دروغو ګواهى
وکړه چې، ۵۸ ”مونږ د دۀ نه دا اورېدلى دى چې، زۀ به دا د
خُدائ کور ورانوم چې بنى آدمو ودان کړے دے او په درېو
ورځو کښې به بل داسې ودان کړم چې هغه به د بنى آدم په
لاسونو نۀ وى جوړ شوے.“ ۵۹ خو په هم دې خبره د هغوئ
په ګواهۍ کښې يو والے نۀ وو. ۶۰ نو بيا مشر اِمام د هغوئ
په وړاندې پاځېدو او عيسىٰ نه يې تپوس وکړو چې، ”ولې تا
سره جواب نشته؟ دا اِلزامونه د څۀ دى چې هغوئ ستا
خلاف ګواهى ورکوى؟“ ۶۱ خو هغه چپ پاتې شو او هيڅ
جواب يې ورنۀ کړو. بيا مشر اِمام ترې تپوس وکړو، ”ولې تۀ
مسيح، د مبارک ذات زوئ يې څۀ؟“ ۶۲ عيسىٰ وفرمائيل
چې، ”زۀ يم، او تاسو به اِبن آدم د خُدائ پاک ښى لاس ته
سره د اختيار ناست او د آسمان په وريځو کښې په راتلو
ووينئ.“ ۶۳ په دې وينا مشر اِمام خپله چُوغه وشلوله او
وې وئيل چې، ”دے خو کُفر وائى. د دې ګستاخۍ نه پس هم
د نورو ګواهانو حاجت شته څۀ؟ ۶۴ تاسو په خپله دا کُفر
واورېدو ستاسو فيصله څۀ ده؟“ هغوئ جواب ورکړو چې،
”دے مجرم دے او د مرګ جوګه دے.“ ۶۵ بيا ځينو په هغۀ

وتُوکل او سترګې يې ورته پټې کړې او په سوکونو يې وهلو او
جر يې ورپسې وويستلو، "وايه کنه تهٔ چا ووهلې." او
سپاهيانو هم هغه د بوټلو په وخت کښې په څپېړو ووهلو.

د پطروس اِنکار کول

۶۶ په دې دوران کښې پطروس لا هغه شان په صحن کښې
وو. د مشر اِمام يوه خِدمتګاره په هغه لاره تېرېدله. ۶۷ کله
چې هغې پطروس اور ته په تودېدو وليدو، نو هغې هغهٔ ته
وکتل او وې وئيل، "تهٔ خو هم د دې عيسیٰ ناصری سره
وې." ۶۸ خو هغه منکر شو او وې وئيل، "ما ته هيڅ پته
نشته، چې دا تهٔ لا څهٔ وايې." بيا هغه بهر ډيوډۍ ته لاړو په هم
دې وخت چرګ بانګ ووئيلو. ۶۹ او هغې خِدمتګارې هغه
هلته بيا وليدو او ولاړو خلقو ته يې ووئيل، "دے د هغهٔ
ملګرے دے." ۷۰ خو هغه بيا منکر شو. لږه شيبه وروستو
څوک چې هلته ولاړ وُو پطروس ته يې بيا ووئيل، "بېشکه تهٔ
د هغوئ نه يو يې ځکه چې تهٔ هم د ګليل يې." ۷۱ په دې هغه
په ښيرو سر شو او په قسم سره يې ووئيل، "تاسو چې د کوم
سړی ذکر کوئ زهٔ هغه نهٔ پيژنم." ۷۲ بيا چرګ په دويم ځل
بانګ ووئيلو او پطروس ته راياد شُو چې عيسیٰ هغهٔ ته
فرمائيلی وُو چې، "د چرګ د دوه ځله بانګ وئيلو نه وړاندې
به تهٔ زما نه درې ځله اِنکاری شې." نو هغه بيا ډېر خفه شو
او په ژړا شو.

حضرت عيسیٰ د پيلاطوس په وړاندې

۱۵ ۱ هر کله چې سحر شو نو مشرانو اِمامانو، د

شرعي عالمانو او اولسي مشرانو په صلاح دا فيصله وکړه او
عيسیٰ يې وتړلو، بيا يې هغه روان کړو، او پيلاطوس ته يې
حواله کړو. ۲ پيلاطوس د هغهٔ نه تپوس وکړو چې، ”ولې
تهٔ د يهوديانو بادشاه يې څهٔ؟“ هغهٔ جواب ورکړو، ”تا په خپله
ووې.“ ۳ نو بيا مشرانو اِمامانو په هغهٔ ډېر اِلزامونه ولګول.
۴ او پيلاطوس د هغهٔ نه بيا تپوس وکړو، ”ولې تا سره د
خپلې صفايئ دپاره څهٔ جواب نشته څهٔ؟ تهٔ ګورې چې دوئ
په تا څومره اِلزامونه لګوی.“ ۵ خو پيلاطوس په دې خبره
حېران شو چې عيسیٰ بل هيڅ جواب ورنهٔ کړو.

په حضرت عيسیٰ باندې د مرګ حکم کول

۶ د اختر په ورځ د ګورنر دا دستور وو چې د خلقو په
خوښه به يې يو قېدی آزادولو. ۷ په دغه وخت کښې برابا
نومې يو مجرم د باغيانو سره په قېد کښې وو چې د بغاوت په
وخت يې قتل کړے وو. ۸ کله چې خلق د دستور په
مطابق خواست له راغلل، ۹ نو پيلاطوس جواب ورکړو
چې، ”ولې تاسو دا غواړئ چې زهٔ د يهوديانو بادشاه تاسو ته
آزاد کړم؟“ ۱۰ ځکه چې هغهٔ ته پته وه چې مشرانو اِمامانو
عيسیٰ د حسد په وجه دهٔ ته حواله کړے وو. ۱۱ خو
مشرانو اِمامانو خلق ولمسول چې هغهٔ ته ووايئ چې، ”عيسیٰ
نه بلکې برابا را آزاد کړه.“ ۱۲ پيلاطوس بيا هغوئ ته ووئيل
چې، ”کوم سړی ته چې تاسو د يهوديانو بادشاه وايئ، د هغهٔ
سره بيا څهٔ وکړم؟“ ۱۳ هغوئ چغې کړې، ”دے په سولئ
راځوړند کړه.“ ۱۴ پيلاطوس تپوس وکړو چې، ”ولې، هغهٔ
څهٔ بد کار کړے دے؟“ خو هغوئ نورې هم چغې تېزې کړې،
”په سولئ يې کړه.“ ۱۵ نو پيلاطوس د خلقو د تسلئ دپاره

برابا آزاد کړو او عیسیٰ یې په کوړو ووهلو او په سولۍ کولو
ته یې ورکړو.

د سپاهیانو د حضرت عیسیٰ پورې ټوقې کول

۱۶ بیا د ګورنر سپاهیانو عیسیٰ قلعې ته بوتلو او ټوله فوجي
دسته یې راجمع کړه. ۱۷ هغوئ عیسیٰ ته کاسنی چُوغه
واغوسته او د ازغو تاج یې جوړ کړو او ورته یې په سر کړو.
۱۸ او بیا یې هغهٔ ته په دې وینا سره سلامی کوله، ”اے د
یهودیانو بادشاه سلامت.“ ۱۹ او هغوئ هغه په بینت په سر
وهلو او توکانړی یې پرې تُوکل او بیا هغهٔ ته په ګوډو شول او د
ټوقو سجدې یې ورته وکړلې. ۲۰ او چې ټوقې یې بس کړې
نو کاسنی چُوغه یې ترې وویستله او خپلې جامې یې
ورواغوستلې. بیا یې هغه بهر په سولۍ کولو له بوتلو.

د حضرت عیسیٰ په سولۍ کول

۲۱ د سکندر او د روفوس پلار شمعون خوک چې د کرینی
اوسېدونکے وو هغه د کلی نه په هغه لاره راروان وو نو
هغوئ هغه په بیګار ونیولو چې د عیسیٰ سولۍ یوسی. ۲۲
هغوئ عیسیٰ ګولګتا نومې ځائ ته راوستو چې مطلب یې د
کوپړو ځائ دے. ۲۳ هغهٔ ته یې د مُر چیړ سره ګډ کړی
مے ورکول خو هغهٔ ونهٔ څښل. ۲۴ بیا هغوئ هغه په سولۍ
وخېژولو او هر یو د خپل حق معلوملو دپاره د هغهٔ په جامو
پچه واچوله او په خپلو کښې یې تقسیم کړې. ۲۵ د سولۍ
کولو وخت د سحر نهۀ بجې وو. ۲۶ او د هغهٔ خلاف د اِلزام
په تخته څهٔ داسې لیکلے وو، ”د یهودیانو بادشاه.“ ۲۷-۲۸

هغوئ دوه ډاکوان هم د هغهٔ سره په سولۍ کړی وُو، يو يې د هغهٔ ښی او بل يې د هغهٔ ګس لاس ته راځوړند کړے وو. ۲۹ ځوک چې په لاره تېرېدل نو هغهٔ پورې يې مسخرې کولې او سرونه به يې خوځول او چغې سورې به يې وهلې، "اوس خپل ځان ته وګوره، تهٔ به د خُدائ دا کور ورانوې او بيا به يې په درېو ورځو کښې جوړوې. ۳۰ ښه نو بيا خپل ځان بچ کړه، او د دې سولۍ نه راکوز شه." ۳۱ دغه شان مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو هم په خپلو کښې ورپورې مسخرې کولې، او وئيل يې چې، "هغهٔ خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نهٔ شی بچ کولے. ۳۲ پرېږدئ چې مسيح، دا د بنی اِسرائيلو بادشاه، دې اوس د سولۍ نه راکوز شی، چې مونږ دا ووينو او ايمان پرې راوړو." تر دې چې د دهٔ سره په سولۍ شوو مجرمانو هم دهٔ ته سپکې سپورې وئيلې.

د حضرت عيسیٰ وفات کېدل

۳۳ د غرمې په وخت په ټوله زمکه تيارهٔ راخوره شوه او د تېر ماسپښين تر درېو بجو پورې وه. ۳۴ او درې بجې عيسیٰ په زوره چغې کړې چې، "ايلی، ايلی، لما شبقتنی؟" چې ترجمه يې دا ده، "اے زما خُدايه پاکه، اے زما خُدايه، زهٔ دې ولې پرېښودلم؟" ۳۵ ځينې ولاړو خلقو چې دا واورېدل نو وې وئيل چې، "وګورئ، دے اوس الياس ته نعرې وهی." ۳۶ نو بيا يو کس ورمنډه کړه، يو اسفنج يې د سرکې نه ډک کړو او د هغهٔ شونډو ته يې د يوې چوکې په سر ونيولو چې وې څښې او هغهٔ ووئيل، "اوس به وګورو چې الياس راشی او دے راکوز کړی." ۳۷ بيا عيسیٰ يوه تېزه کريکه ووېسته او ساه يې ورکړه. ۳۸ او د خُدائ د کور پړده د سر نه تر

بېخه پورې په مېنځ دوه شوه. ۳۹ او کوم صوبه دار چې هغهٔ
ته مخامخ ولاړ وو نو چې هغهٔ ولیدل چې هغهٔ څنګه ساه
ورکړه نو وې وئیل، ”بېشکه چې دا سړے د خُدائ پاک زوئ
وو.“ ۴۰ یو څو ښځې هم هلته موجود وې چې د لرې نه یې
تماشه کوله. په هغوئ کښې مریم مګدلینی، د کشر یعقوب
چې یوسیس مور مریم چې سلومی وې. ۴۱ نو کله چې
عیسیٰ په ګلیل کښې وو نو هم دې ښځو د هغهٔ تابعداری کړې
وه او د هغهٔ خِدمت یې کړے وو او په دوئ کښې نورې ښځې
هم وې څوک چې د هغهٔ سره یروشلم ته راغلې وې.

د حضرت عیسیٰ ښخول

۴۲ دا هر څهٔ د جمعې په ورځ وشُو، یعنې د تیارئ په ورځ، د
سبت نه یوه ورځ وړاندې. نو چې ماښام رانزدې شو، ۴۳ د
ارمتیه یوسف نومې یو سړے راغلو څوک چې د جرګې یو
عزتمند کس وو او هغه په خپله ډېر اُمید سره د خُدائ پاک د
بادشاهئ د راتلو په اِنتظار وو، نو په زړهٔ ورتیا سره پیلاطوس
له ورغلو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو. ۴۴ پیلاطوس
حیران شو چې هغه مړ شوے هم دے، نو هغهٔ صوبه دار
راوغوښتو او تپوس یې ترې وکړو چې، ”هغه مړ دے او کهٔ
نه؟“ ۴۵ کله چې هغه د صوبه دار نه خبر شو چې هغه مړ
دے نو هغهٔ یوسف له اجازت ورکړو چې لاش یې یوسی. ۴۶
بیا یوسف د کتان کپړه په بیعه واخسته او د هغهٔ لاش یې د
سولئ نه راکوز کړو او کفن یې کړو او په کنستلے شوی قبر
کښې یې کېښودو. او یو لوئ کاڼے یې د قبر خولې ته
راورغړولو. ۴۷ او مریم مګدلینی او د یوسیس مور مریم
هغه ځائ ولیدو په کوم ځائ کښې چې یې هغه کېښودو.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

۱۶ ۱ هر کله چې د سبت ورځ تېره شوه، مریم
مګدلینې، د یعقوب مور مریم او سلومې خوشبوداره تېل
واخستل او نیت یې وکړو چې ورشی او د عیسیٰ په لاش یې
واچوی. ۲ او د اِتوار په ورځ سحر وختی د نمر راختو نه
لږ وروستو هغوئ قبر له ورغلې. ۳ په لاره هغوئ یو بل ته
ووئیل چې، "مونږ ته به د غار د خولې نه کاڼے څوک
ورغړوی؟" ۴ خو چې هغوئ په غور سره وکتل نو څهٔ
ګوری چې کاڼے د مخکښې نه رغړېدلے وو او اګر چې دغه
کاڼے ډېر غټ وو. ۵ هغوئ چې قبر ته ورننوتلې، نو یو
ځوان یې ولیدو چې ښی اړخ ته ناست وو او سپینه چُوغه یې
اچولې وه، او هغوئ اریانې دریانې شوې. ۶ خو فرښتې
هغوئ ته وفرمائیل، "مهٔ یرېږئ، تاسو د عیسیٰ ناصری لیدو
له راغلی یئ څوک چې په سولیٔ کړے شوے وو. هغه بیا
پورته کړے شوے دے، هغه دلته نشته. وګورئ، دا هغه ځائ
دے چرته چې یې هغه اېښودے وو. ۷ خو لاړې شئ، د
هغهٔ مریدانو او پطروس ته دا خبر ورسوئ چې هغه ستاسو
نه وړاندې ګلیل ته روان دے، تاسو به هغه هلته وینئ لکه
څنګه چې هغهٔ تاسو ته فرمائیلی وُو." ۸ نو هغوئ بهر
ووتلې او د قبر نه په تېښته لاړې ځکه چې هغوئ یرې او ډېر
هیبت اخستې وې. هغوئ هیچا ته هم غږ ونهٔ کړو ځکه چې
هغوئ یرېدلې.

د حضرت عیسیٰ مریم مګدلینې ته څرګندېدل

۹ کله چې عیسیٰ د اِتوار په سحر د مړو نه راژوندے شو

نو اول مریم مګدلینې ته ښکاره شو د چا نه چې هغهٔ اووهٔ
پیریان لرې کړی وُو. ۱۰ هغه لاړه او د هغهٔ مریدانو له
ورغله چې ژړا انګولا یې کوله او هغوئ ته یې ټوله قیصه بیان
کړه. ۱۱ خو چې هغوئ دا واورېدل چې هغه بیا ژوندے
شوے دے او هغې لیدلے دے نو باور یې پرې ونهٔ کړو.

د حضرت عیسیٰ خپلو مریدانو ته څرګندېدل

۱۲ پس له هغې نه هغه په یو بل شکل په دوو مریدانو راپېښ
شو څوک چې بهر پټو ته په لاره روان وُو. ۱۳ هغوئ واپس
لاړل او نورو مریدانو ته یې ووئیل خو هغوئ پرې یقین ونهٔ
کړو. ۱۴ وروستو هغه یوولسو مریدانو ته هغه وخت ښکاره
شو چې هغوئ روټۍ ته ناست وُو، او هغهٔ هغوئ په خپلو
بې‌یقینۍ او سختو زړونو ملامته کړل ځکه چې هغوئ د هغه
خلقو په وینا یقین نهٔ وو کړے چا چې هغه بیا ژوندے لیدلے
وو. ۱۵ بیا هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل، ”ټولې دُنیا ته لاړ شئ او
زما د زیری وعظ ټول مخلوق ته وکړئ. ۱۶ هر څوک چې
پرې ایمان راوړی او بپتسمه واخلی نو هغه به خلاصون
بیامومی، او هر څوک چې پرې ایمان رانهٔ وړی هغه به مجرم
شی. ۱۷ څوک چې ایمان راوړی دا معجزې به ترېنه
څرګندېږی چې زما په نوم به پیریان شړی او په نورو ژبو به
خبرې کوی. ۱۸ کهٔ هغوئ مارانو له لاس وروړی یا زهر
وخوری نو هغوئ ته به ضرر نهٔ رسی، او په کومو بیمارانو
چې هغوئ لاس کېږدی، هغوئ به روغ شی.“

د حضرت عیسیٰ آسمان ته ختل

١٩ هغوئ سره د خبرو کولو نه پس مالِک عيسیٰ آسمان ته
پورته کړے شو او هغه د خُدائ پاک ښی طرف ته
کښېناستو. ٢٠ نو بيا هغوئ بهر ووتل او هر چرته يې کلام
بيانولو، او مالِک د هغوئ سره کار کولو او د هغه معجزو په
وسيله کومې چې هغهٔ ښودلې کلام صحيح ثابتولو.

pashtobibles.org © يوسفزی ٢٠١٩